

mulier instituut

Themahoofdstuk Positieve sportcultuur

Een selectie uit het rapport: Monitor Sportakkoord ‘Sport verenigt Nederland’ – voortgangsrapportage juni 2020

Ine Pulles

Marieke Reitsma

Ad Hoogendam

Jeroen Brus

Remco Hoekman

Hugo van der Poel

Oplegger – Positieve sportcultuur

Dit document bevat het hoofdstuk ‘Positieve sportcultuur’ uit de rapportage Monitor Sportakkoord ‘Sport verenigt Nederland’ - voortgangsrapportage juni 2020. Dit losse hoofdstuk is geschikt voor wie specifiek geïnteresseerd is in de voortgang op het thema positieve sportcultuur. Het hoofdstuk gaat in op de ambitie en doelen, op de voortgang in de uitvoering van de maatregelen, en er wordt gereflecteerd op de gepresenteerde voortgang. Dit hoofdstuk is geen zelfstandige rapportage, maar een selectie uit de rapportage Monitor Sportakkoord, ter bevordering van de leesbaarheid en het gebruiksgemak.* De gehele rapportage is [hier](#) te vinden. De managementsamenvatting van het rapport is [hier](#) te vinden.

Achtergrond Monitor Sportakkoord ‘Sport verenigt Nederland’

De Monitor Sportakkoord is een rapportage over de voortgang van het Nationaal Sportakkoord, dat in september 2018 werd gesloten door het ministerie van VWS, Vereniging Sport en Gemeenten (VSG), NOC*NSF en een heel aantal andere sportpartijen, bedrijven en maatschappelijke organisaties. De centrale ambitie van het sportakkoord is dat iedereen in Nederland nu en in de toekomst zonder belemmeringen in een veilige en gezonde omgeving plezier in sport en bewegen kan hebben. De ambitie van het sportakkoord is uitgewerkt in zes thema’s:

1. Inclusief sporten en bewegen
2. Duurzame sportinfrastructuur
3. Vitale sport- en beweegaanbieders
4. Positieve sportcultuur
5. Van jongs af aan vaardig in bewegen
6. Topsport die inspireert (dit thema is nog niet volledig uitgewerkt en wordt nog niet gemonitord)

Voor elk van deze thema’s zijn een ambitie en doelen opgesteld. Een uitwerkingsteam heeft vervolgens een plan gemaakt om aan de hand van maatregelen invulling aan de thema’s te geven.

Voor de uitvoering van het sportakkoord is een implementatieplan geschreven. Dit plan houdt in dat het sportakkoord wordt uitgevoerd via drie implementatielijnen:

- De lokale lijn: focust op nieuwe samenwerkingsverbanden en gezamenlijke inzet van budgetten en energie op lokaal niveau. Met behulp van een sportformateur en uitvoeringsbudgetten worden lokale sportakkoorden opgesteld en uitgevoerd in bijna alle Nederlandse gemeenten. Ook worden op lokaal niveau buurtsportcoaches ingezet om bij te dragen aan de ambities van het sportakkoord.
- De sportlijn: richt zich op het verhogen van de kwaliteit en kwantiteit van (vrijwillig) kader en ondersteuning en advisering van sportaanbieders. Dit gebeurt via de inzet van Adviseurs Lokale Sport en via de inzet van ondersteuningsproducten (*services* of diensten) voor sportaanbieders.
- De nationale lijn: richt zich op kennisdeling, borging en validatie rond de thema’s van het sportakkoord. Dit gebeurt via het verstrekken van landelijke projectsubsidies, door het uitzetten van *challenges* en door het onderzoeken van kennisvraagstukken.

De monitoring van het sportakkoord wordt uitgevoerd door een consortium van beleidspartners en de kennispartijen RIVM, Kenniscentrum Sport & Bewegen en Mulier Instituut. Het Mulier Instituut brengt twee keer per jaar een voortgangsrapportage uit waarin de inspanningen binnen de implementatielijnen van het sportakkoord worden gepresenteerd. In juni 2020 is de voortgangsrapportage aan de hand van indicatoren uitgebreid met een presentatie van de stand van zaken op de vijf inhoudelijke thema’s. Deze rapportage dient als nulmeting voor de thema’s van het sportakkoord. Het RIVM heeft op deze [website](#) een overzicht van de indicatoren per thema ontsloten.

* De bijlagen die specifiek gaan over thema positieve sportcultuur zijn achterin dit document te vinden. De algemene bijlagen, waarnaar ook in dit hoofdstuk wordt verwezen, zijn te vinden in de totaalrapportage.

6. Positieve sportcultuur

6.1 Inleiding

In de afgelopen jaren is veel geïnvesteerd in bevorderen van een veilig sportklimaat via het actieplan 'Naar een veiliger sportklimaat'¹. Uit het programma Veilig Sportklimaat (VSK) is gebleken dat de aandacht voor aspecten van een veilig sportklimaat is gestegen onder bestuurders en verenigingskader. Anderzijds vinden wangedrag en incidenten nog steeds plaats bij sportverenigingen. Het programma Veilig Sportklimaat is na 2018 beëindigd, maar de aandacht voor een veilig sportklimaat is voortgezet in het thema positieve sportcultuur. Binnen het thema positieve sportcultuur is enerzijds sprake van continuering en integratie van eerdere programma's en aandachtspunten (o.a. Veilig Sportklimaat, aanbevelingen Commissie De Vries) en anderzijds heeft dit thema veel raakvlakken met de thema's inclusief sporten en bewegen en vitale sport- en beweegaanbieders.

6.2 Ambitie, doelen en indicatoren

6.2.1 Samenhang ambitie, doelen en indicatoren

Overall met plezier, veilig, eerlijk en zorgeloos kunnen sporten is de centrale ambitie binnen het thema positieve sportcultuur. Het creëren van een positieve sportcultuur vraagt om aandacht voor en ondersteuning van bestuurders, sportclubs, trainers, ouders en verzorgers. In het sportakkoord wordt als afgeleide van de centrale ambitie een aantal doelen gesteld. Om de ambitie en doelen van het thema te kunnen monitoren zijn indicatoren geformuleerd. De ambitie, doelen en indicatoren voor het thema positieve sportcultuur zijn weergegeven in tabel 6.1.

¹ Romijn, D. & Kalmthout, J. van (2019) [VSK monitor 2018: voortgangsrapportage Actieplan 'naar een veiliger sportklimaat'](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Tabel 6.1 Ambitie, doelen en indicatoren positieve sportcultuur

Ambitie: Overal met plezier, veilig, eerlijk en zorgeloos kunnen sporten

<i>Indicator</i>	<i>Stand van zaken</i>
Doel 1: Alle sportclubs hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur	
Doel 2: Trainers, leraren en instructeurs stellen het welzijn van het kind boven de winst	
Personlijke aandacht trainer	het gemiddelde rapportcijfer voor de persoonlijke aandacht van de sporttrainer voor het welbevinden van het kind (2019): 8.4 - volgens kinderen (4 t/m 11 jaar) 8.3 - volgens ouders van kinderen (4 t/m 11 jaar) 8.5 - volgens jongeren (12 t/m 17 jaar)
Doel 3: Meer sportieve spelregels binnen en buiten het veld	
Doel 4: Tegengaan ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport	
Veilig voelen tijdens en rond wedstrijden	78% van de Nederlandse sporters en/of wedstrijdbezoekers (12 jaar en ouder) voelt zich meestal veilig tijdens en rondom sportwedstrijden (2018)
Wangedrag meemaken of zien	28% van de Nederlandse sporters en/of wedstrijdbezoekers (12 jaar en ouder) heeft wangedrag in de sport meegemaakt of is hier getuige van geweest (2018)
Gedragingen sportwedstrijden	90% van de gedragingen tijdens geobserveerde teamsportwedstrijden is positief (2017 t/m 2019)
	Zie hier meer informatie over deze indicator en de Monitor Sportief Wedstrijdgedrag

Trendgegevens, uitsplitsingen naar achtergrondkenmerken en bronvermeldingen zijn te raadplegen via:

https://www.sportenbewegenincijfers.nl/beleid/sportakkoord/positieve_sportcultuur

Bron: VWS, VSG, VNG & NOC*NSF (2018). *Nationaal sportakkoord 2018-2022. Sport verenigt Nederland*. Den Haag: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS).

6.2.2 Reflectie op doelen en indicatoren

Voor het doel dat alle sportclubs actief aandacht hebben voor een positieve sportcultuur is binnen het sportakkoord geen algemene indicator ontwikkeld om de mate van doelbereik weer te geven. Over de mate waarin sportverenigingen aandacht hebben voor aspecten van een veilig sportklimaat en een positieve sportcultuur is wel informatie beschikbaar, deels vanuit de voortzetting van dataverzameling die eerder binnen de monitoring van VSK plaatsvond. Dit wordt toegelicht in paragraaf 6.4.2.

Het tweede doel is dat trainers, leraren en instructeurs het welzijn van het kind boven winst stellen. Dit doel sluit aan bij het pedagogisch sportklimaat, een belangrijk aandachtsgebied binnen dit thema. De persoonlijke aandacht van een trainer voor een kind is vastgesteld als indicator om de voortgang op dit doel te meten. Het is echter denkbaar dat ook andere aspecten dan persoonlijke aandacht van de trainer bijdragen aan het doel. In paragraaf 6.4.2 worden meer aspecten van het pedagogisch sportklimaat

belicht, bijvoorbeeld de beleidsmatige aandacht voor het thema. In de laatste paragraaf van dit hoofdstuk reflecteren we op de vraag of de huidige indicatoren voldoen om de voortgang op dit doel inzichtelijk te maken.

Het derde doel ‘meer sportieve regels binnen en buiten het veld’ gaat over het aanpassen van spelregels om een positieve sportcultuur te bevorderen, maar ook over de regels ‘buiten het veld’, zoals positief gedrag van ouders langs de kant of afspraken over omgang. De focus hierbij ligt vooral op organisatorische verandering en aanpassing van (spel)regels, bijvoorbeeld bij sportbonden. Momenteel is voor dit doel geen indicator ontwikkeld. De voortgang op dit doel is ook niet goed te volgen via één landelijke indicator, omdat het doel eigenlijk uit verschillende onderdelen bestaat.

Doel 4 gaat over het tegengaan van ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport. Ook dit doel is niet aan de hand van één indicator te volgen, maar er is wel een aantal indicatoren vastgesteld voor verschillende aspecten. Uit de Vrijetijdsomnibus van 2018 (SCP) blijkt dat ruim driekwart van de Nederlandse sporters of sportbezoekers zich veilig voelt tijdens en rondom sportwedstrijden, maar ook dat ruim een kwart wangedrag in de sport heeft meegemaakt of gezien. Uit de Monitor Sportief Wedstrijdgedrag blijkt dat bij 90 procent van de gedragingen in een selectie geobserveerde teamsportwedstrijden positief waren. De meerderheid van de sporters en betrokkenen hebben dus positieve en veilige ervaringen in de sport, maar er bestaat ook een minderheid waarvoor dit niet het geval is. Juist voor dit doel is het belangrijk zicht te hebben op deze minderheid, en op kenmerken van deze ongewenste en grensoverschrijdende situaties. In paragraaf 6.4.2 wordt hierop verder ingegaan en in de laatste paragraaf van dit hoofdstuk wordt gereflecteerd op de (geschiktheid van de) indicatoren.

6.3 Aanpak

6.3.1 Beschrijving aanpak

Het deelakkoord positieve sportcultuur in het Nationaal Sportakkoord is ondertekend door verschillende partijen, waaronder de strategische partners NOC*NSF, VSG en VWS, Stichting Halt, MBO-SB, Hogescholen Sportoverleg (HSO), Scouting Nederland en Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk. De ondertekenende partners van het sportakkoord hebben afgesproken zich in te zetten voor het behalen van de doelen. Per doel hebben zij maatregelen opgesteld die moeten bijdragen aan het behalen van de doelen. Deze maatregelen staan centraal in paragraaf 6.4.1.

In de startperiode van het sportakkoord (najaar 2018) is het thema verder uitgewerkt door een uitwerkingsteam, dat bestaat uit afgevaardigden van NOC*NSF, VSG, VWS en Kenniscentrum Sport & Bewegen. De uitwerking van het thema is samengevoegd met de uitwerking van het thema vitale sport- en beweegaanbieders vanwege de inhoudelijke raakvlakken en raakvlakken in de organisatie, zie ook hoofdstuk 5. Het uitwerkingsteam heeft de maatregelen verdeeld over verschillende opdrachten, die de basis vormen voor de uitvoering van de maatregelen. Zie tabel 6.2 voor de opdrachten die van toepassing zijn voor het thema positieve sportcultuur. Per opdracht is een coördinerende partij aangewezen.

Tabel 6.2 Aanpak voor de uitvoering van thema positieve sportcultuur, aan de hand van opdrachten

Opdracht	Toelichting	Coördinerende partij
Verenigingsondersteuning	Verenigingen worden ondersteund door de partijen van de gezamenlijke sport, op het thema positieve sportcultuur	NOC*NSF, sportbonden en NL Actief
Ontwikkeling technisch pedagogisch beleid	Verenigingen worden ondersteund door de inzet van de buurtsportcoach (oa. clubkadercoach), via gemeenten en sportbonden	NOC*NSF
Versterken sportbonden	Stimuleren en faciliteren van sportbonden om te werken aan toekomstbestendigheid sport en sportbonden, op het thema positieve sportcultuur	Sportbonden en NOC*NSF
Uitvoering aanbevelingen Commissie De Vries		NOC*NSF (Centrum Veilige Sport Nederland)
Sport en Gedrag Training	Verbreden van het traject trainingen Sport en Gedrag door Stichting Halt naar andere sporten dan voetbal	Halt, in samenwerking met KNVB, NOC*NSF en VWS
Onderwijs	Professionals zijn in staat om sportkader op te leiden en te begeleiden op de pedagogisch didactische aspecten van het trainerschap	VWS

Bron: Eindadvies vitale aanbieders en positieve sportcultuur, 2018.

6.3.2 Proces aanpak

De uitwerking van het thema positieve sportcultuur heeft geleid tot de verdeling van maatregelen over de opdrachten. De coördinatoren van de verschillende opdrachten zijn daarna in samenwerking met partners gaan werken aan de maatregelen. Uit bovenstaande tabel blijkt dat binnen het thema positieve sportcultuur veel opdrachten worden uitgevoerd door partijen uit de gezamenlijke sport (NOC*NSF, NL Actief en sportbonden). Voor een groot deel gebeurt dit vanuit de sportlijn. Ook vanuit de andere implementatielijnen, de lokale- en de nationale lijn, wordt aan het thema gewerkt. Hieronder wordt beschreven hoe de aanpak zich ontwikkelt.

Ondersteuning sportaanbieders en sportlijn

De opdracht voor ondersteuning van sportaanbieders wordt vooral uitgevoerd via de sportlijn. Verschillende producten (diensten) uit het aanbod van bonden en van de Academie voor Sportkader sluiten aan bij de ambitie van thema positieve sportcultuur (zie voor de resultaten paragraaf 6.4.2). Daarnaast wordt vanuit de sportlijn gewerkt aan een campagne met de titel #ikmaakhetmogelijk, gericht op trainers, coaches, docenten LO, buurtsportcoaches, ouders en kinderen. De campagne gaat over de boodschap dat kinderen die met plezier sporten méér en beter leren bewegen, in relatie tot pedagogische competenties en aandacht voor motorische ontwikkeling bij trainers. Dit raakt naast het thema positieve sportcultuur ook aan het thema van jongs af aan vaardig in bewegen.

Versterken van bonden

De opdracht 'versterken bonden' is gestart en de bonden zijn in fase van overleg en voorbereiding (voorjaar 2020). Dit is een inhoudelijk overleg over projecten op het thema positieve sportcultuur. Daarnaast is een werkgroep ingericht (met afvaardiging van VWS, NOC*NSF, sportbonden en VSG), waarin

zowel wordt gesproken over de inhoudelijke projecten als over meer samenwerking tussen de bonden op het thema positieve sportcultuur. Daarnaast is de verbinding tussen landelijke activiteiten op het thema positieve sportcultuur en de rol die gemeenten hierin kunnen spelen een aandachtspunt in dezelfde werkgroep. Door de werkgroep is besloten de mogelijkheden voor gemeenten op positieve sportcultuur te verkennen en om meer de verbinding te zoeken met de lokale sportakkoorden. In onderstaande paragraaf staat beschreven in hoeverre positieve sportcultuur al een speerpunt in de lokale sportakkoorden is.

Lokale sportakkoorden

Uit een analyse van de eerste gesloten sportakkoorden blijkt dat het thema positieve sportcultuur in vijftien (38%) van de eerste 39 lokale sportakkoorden benoemd en uitgewerkt is². Uit de analyse van de vijftien sportakkoorden waarin het thema is uitgewerkt, blijkt dat de termen plezier, veiligheid, pedagogisch en sportiviteit/respect het vaakst worden genoemd. Termen als vertrouwenscontactpersoon of Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) worden wel genoemd, maar veel minder vaak. Plezier en veiligheid lijken voorop te staan, maar ook voor het pedagogische aspect is in een deel van de lokale sportakkoorden aandacht. In de eerste vier maanden van 2020 zijn nog eens 62 lokale sportakkoorden opgeleverd. Hiervan is de inhoudsanalyse nog niet gereed, deze resultaten worden later in 2020 verwacht.

Overige opdrachten

De opdracht voor de ontwikkeling van technisch pedagogisch beleid krijgt projectmatig uitvoering in het project clubkadercoaching (zie ook paragraaf 6.4.2, doel 2), waarin met proeftuinen wordt gewerkt. Een organisatorische wijziging is dat de aanbevelingen van Commissie de Vries hebben geleid tot de oprichting van het Centrum Veilige Sport Nederland (CVSN) in april 2019, als opvolger van het Vertrouwenspunt Sport (zie ook paragraaf 6.4.2, doel 4).

Tot slot is via de nationale lijn een aantal projectsubsidies afgegeven, die bijdragen aan de ambitie van thema positieve sportcultuur. Eén hiervan is de Training Sport en Gedrag (één van de opdrachten), maar ook andere projectsubsidies richten zich op dit thema. Een overzicht van alle projectsubsidies staat in [bijlage B4.1](#). De meeste projecten worden inhoudelijk beschreven in paragraaf 6.4.2, bij het betreffende doel. Daarnaast worden via de nationale lijn van het sportakkoord *challenges* uitgezet, maar tot nu toe richt geen van de *challenges* zich specifiek op het thema positieve sportcultuur. Wel is de Nationale Sportinnovator Prijs 2019 ‘Van prestatie naar plezier’ uitgereikt. Zie paragraaf 6.4.2 (doel 3) voor meer informatie over de inhoud van de prijs.

De inhoudelijke voortgang die vanuit de opdrachten wordt geboekt wordt beschreven in paragraaf 6.4.2. Dit gebeurt aan de hand van vastgestelde indicatoren of andere beschikbare data.

6.3.3 Samenvatting

Het thema positieve sportcultuur kent één centrale ambitie, vier doelen en een lijst maatregelen om die doelen te behalen. De aanpak van het thema is uitgewerkt door een uitwerkingsteam, waarbij de partijen uit de gezamenlijke sport een grote rol spelen. De aanpak bestaat uit een aantal opdrachten: verenigingsondersteuning, ontwikkeling technisch pedagogisch beleid, versterken sportbonden, uitvoering aanbevelingen Commissie De Vries, verbreden Trainingen Sport & Gedrag, en onderwijs. Vanuit elke opdracht wordt gewerkt aan de uitvoering van één of meerdere maatregelen. Daarnaast is het thema positieve sportcultuur opgenomen in meerdere lokale sportakkoorden, waardoor ook vanuit gemeenten en lokale partijen wordt gewerkt aan onderdelen van een positieve sportcultuur. Naast de oprichting van

² Reitsma, M., Pulles, I., Poel, H. van der & Hoogendam, A. (2020). [Tussenstand lokale sportakkoorden: inhoudsanalyse en procesevaluatie](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Centrum Veilige Sport Nederland als belangrijk onderdeel van de aanbevelingen Commissie De Vries, wordt via een aantal projectsubsidies van VWS aan de doelen van thema positieve sportcultuur gewerkt.

6.4 Maatregelen

6.4.1 Samenhang doelen, maatregelen en procesindicatoren

Om de vier doelen die zijn geformuleerd te behalen, hebben de betrokken partijen maatregelen opgesteld. De maatregelen zijn gevarieerd van aard en afhankelijk van de inhoud vindt uitvoering van de maatregel plaats vanuit één van de opdrachten, door één of meerdere van de betrokken partijen. In tabel 6.3 staat een overzicht van de maatregelen per doel, de bijbehorende aanpak en indien van toepassing de procesindicatoren³ die de voortgang op de maatregel weergeven.

Tabel 6.3 Doelen, maatregelen en procesindicatoren positieve sportcultuur

<i>Maatregelen</i>	<i>Aanpak (opdracht)</i>	<i>Procesindicator</i>
Doel 1: Alle sportclubs hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur		
1.1 Het ontwikkelen en invoeren van bestuurscoaching	Verenigings- ondersteuning	1.1.1 Aantal trajecten bestuurscoaching
1.2 Sportclubs worden ondersteund in manieren waarop ouders kunnen bijdragen aan de positieve sportcultuur op en rondom het sportterrein	Verenigings- ondersteuning	
1.3 Het aanbieden van een praktijkgerichte, sportbrede cursussen voor bestuurders met daarin expliciete aandacht voor een positieve sportcultuur	Ontwikkeling technisch pedagogisch beleid	1.2.1 Aantal trajecten procesbegeleiding positieve sportcultuur
1.4 Het opzetten van bestuursnetwerken waarin sportbestuurders kennis en ervaring over een positieve sportcultuur onderling uitwisselen en benutten	Ontwikkeling technisch pedagogisch beleid	
1.5 Het moderniseren van de Code Goed Sportbestuur	Verenigings- ondersteuning	1.5.1 Aandeel bonden dat de richtlijnen heeft geïmplementeerd 1.5.2. Bekendheid met de richtlijnen onder verenigingen
Doel 2: Trainers, leraren en instructeurs stellen het welzijn van het kind boven de winst		
2.1 Het implementeren van Coach-de-Coach trajecten. Op lokaal niveau worden coaches ingezet die trainers en coaches trainen en begeleiden bij het vormen van een pedagogisch sportklimaat	Ontwikkeling technisch pedagogisch beleid	2.1.1 Aantal coach-de- coach trajecten 2.1.2 Aantal opgeleide clubkadercoaches
2.2 Het verstevigen van de aandacht voor positieve sportcultuur in opleidingen	Onderwijs	

³ De stand van zaken op een aantal van deze indicatoren is ook te raadplegen via: <https://www.sportenbewegenincijfers.nl/beleid/sportakkoord/positieve-sportcultuur>.

Vervolg tabel 6.3 Doelen, maatregelen en procesindicatoren positieve sportcultuur

<i>Maatregelen</i>	<i>Aanpak (opdracht)</i>	<i>Procesindicator</i>
Doel 3: Meer sportieve spelregels binnen en buiten het veld		
3.1 Het ondersteunen van sportbonden bij het aanpassen van hun spelregels bij de jeugd om het sportplezier te bevorderen	Versterken bonden	3.1.1 Aantal bonden bezig is met aanpassen van spelregels
3.2 Het omvormen van arbitrerend kader tot spelers bij jeugdwedstrijden	Versterken bonden	
3.3 Het houden van pilots met het loslaten van rangen en standen in de jeugdcompetities	Versterken bonden	
3.4 Aanpak om ouders bewust te maken van hun rol en bijdrage op de plezierbeleving van hun kinderen	Versterken bonden	
Doel 4: Tegengaan van ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport		
4.1 Het uitvoeren van de aanbevelingen van de Commissie De Vries	Opvolging Commissie De Vries	
4.2 Het stimuleren van gemeenten om met partijen een kader te ontwikkelen voor de ondergrens voor een positieve sportcultuur	Opvolging Commissie De Vries	
4.3 Het verbreden van de training "Sport en Gedrag" naar andere takken van sport	Sport en Gedrag	
4.4 Het continueren van de integriteitprogramma's op het gebied van dopinggebruik, matchfixing en corruptie	Programma Integriteit	

Bron: Eindadvies vitale aanbieders en positieve sportcultuur, 2018.

6.4.2 Procesindicatoren maatregelen

Doel 1: Alle sportaanbieders hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur

Kennis over (aandacht voor) positieve sportcultuur bij verenigingen

Eén van de doelen van dit thema is dat alle sportclubs actief aandacht hebben voor een positieve sportcultuur. Vrijwel alle sportverenigingen hebben iets vastgelegd over gedragsregels en normen en waarden. 16 procent van de sportverenigingen geeft aan op geen enkele manier huisregels, gedragsregels, afspraken of normen en waarden te hebben vastgelegd. De mate waarin verenigingen wel afspraken hebben vastgelegd, lijkt echter beperkt. Ruim de helft heeft huisregels en/of gedragsregels en ruim een derde heeft beleid over vertrouwenscontactpersonen en VOG⁴. De aandacht die verenigingen hebben voor het bevorderen van sportiviteit en respect en de inspanningen die ze plegen, verschilt. Eén op de vijf verenigingen geeft aan op geen enkele manier aandacht te hebben voor het bevorderen van sportiviteit en respect (21%). Ongeveer de helft van de clubs zegt dit te doen door leden aan te spreken op het

⁴ Kalmthout, J. van, Hoeijmakers, R., Gutter, K. & Slot-Heijs, J. (2020). [Verenigingsmonitor: jaarbericht 2019](#). Utrecht: Mulier Instituut.

overtreden van de regels en vier op de tien wijzen nieuwe leden op de gedragsregels. Andere inspanningen om aspecten van het sportklimaat te verbeteren worden door slechts een klein deel van de verenigingen ondernomen.

Verenigingsbestuurders zijn overwegend positief over het sportklimaat bij hun vereniging. Gemiddeld worden voor verschillende aspecten, zoals sfeer op de vereniging en sociale veiligheid, rapportcijfers van een 8 of hoger gegeven. Bestuurders van voetbalverenigingen geven gemiddeld ongeveer een halve punt lager. De rapportcijfers voor sociale veiligheid zijn het hoogst en voor pedagogisch sportklimaat het laagst, hoewel dit nog steeds ruime voldoende zijn. Zie [bijlage B6.1](#) voor meer informatie over de mate waarin sportverenigingen beleid en aandacht voor aspecten van een positieve sportcultuur hebben.

Verenigingsondersteuning positieve sportcultuur

Om de aandacht voor positieve sportcultuur te bevorderen zijn maatregelen ontwikkeld gericht op de ondersteuning van sportaanbieders, en op de ontwikkeling van technisch pedagogisch beleid bij verenigingen, met name gericht op bestuurders.

De bestuurscoaching op positieve sportcultuur (maatregel 1.1) is beschikbaar voor bestuurders en kan als dienst via het sportakkoord worden afgenomen. De aandacht voor technisch pedagogisch beleid is opgenomen in verschillende bestuurstrainingen en -cursussen voor positieve sportcultuur (maatregel 1.3), ook beschikbaar als diensten. Op de maatregel om sportclubs te ondersteunen in manieren waarop ouders kunnen bijdragen aan de positieve sportcultuur op en rond het sportterrein (maatregel 1.2) zijn geen specifieke nieuwe inspanningen bekend, maar zijn wel trajecten vanuit het programma Veilig Sportklimaat gecontinueerd. Zo wordt de bijdrage en rol van ouders in verschillende ondersteuningsproducten voor verenigingen van de Academie voor Sportkader behandeld, zoals de workshop 'Lang leve de sportouder' en de online opleiding 'Een beetje opvoeder' (beschikbaar als diensten). Over de bestuursnetwerken is (nog) geen informatie beschikbaar (maatregel 1.4), maar ze werden bij de uitwerking van het thema ook met een lagere prioriteit beoordeeld. Wel bestaat een werkgroep waarin sportbonden ervaringen en uitwisselen over het thema positieve sportcultuur (zie ook doel 3).

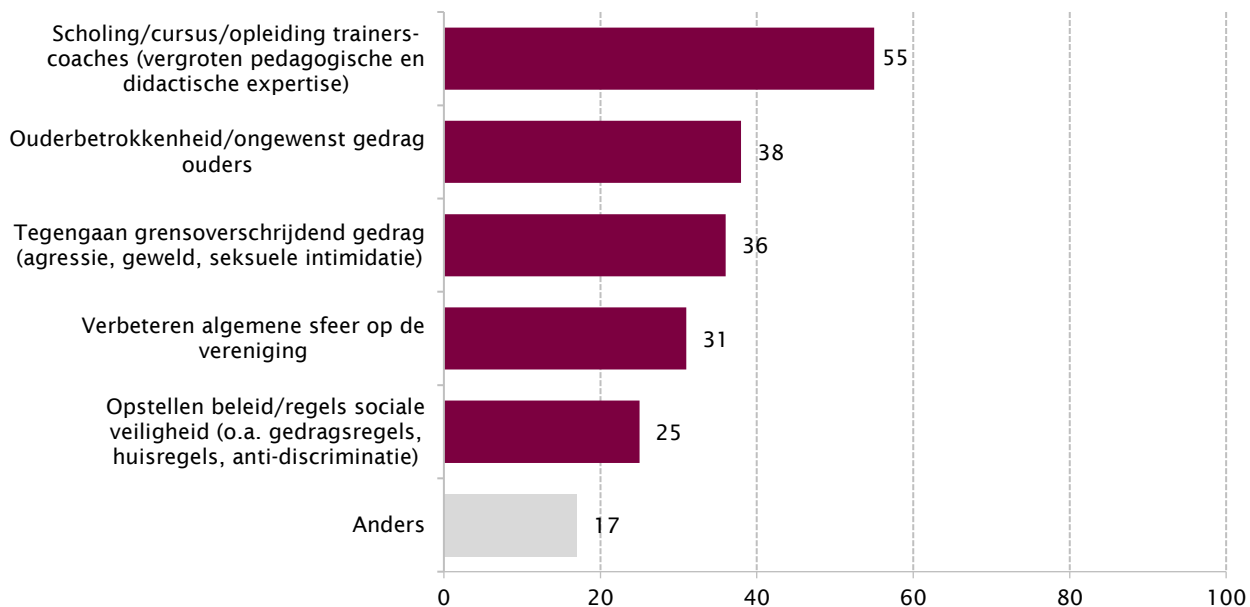
In [bijlage B3.2 \(tabel B3.5\)](#) staat een overzicht van de diensten op het thema positieve sportcultuur die in de periode 1 september 2019 t/m 31 maart 2020 zijn aangevraagd door sportverenigingen, waarin ondersteuning op het thema positieve sportcultuur plaatsvindt. De specifieke genoemde diensten, bestuurscoaching en trajecten procesbegeleiding positieve sportcultuur, zijn in deze periode nog niet aangevraagd. De meeste aangevraagde producten voor dit thema richten zich op beginnende trainers. De meerderheid van de producten voor trainers lijkt specifiek te gaan over pedagogische aspecten van het training geven. Dit sluit aan bij de focus binnen dit thema op het vergroten van de pedagogisch didactische vaardigheden van trainers, coaches en begeleiders en het ondersteunen van verenigingen hierin (zie ook doel 2). Ondersteuningsproducten gericht op besturen (zoals bestuurscoaching positieve sportcultuur) zijn wel beschikbaar, maar worden nog minder afgenomen door verenigingen. De aandacht voor technisch pedagogisch beleid van besturen komt terug in de nieuwe functie van *clubkadercoach*. Daarin staat, naast het begeleiden van trainers-coaches op pedagogisch-didactisch vlak, het inbedden en verbeteren van technisch pedagogisch beleid in besturen centraal. De clubkadercoach richt zich dus zowel op de trainers-coaches als op de besturen. Lees hierover meer bij doel 2.

Inzet buurtsportcoaches

Het ondersteunen van verenigingen gebeurt ook door buurtsportcoaches (zie ook [paragraaf 2.1](#), lokale lijn). Uit een peiling onder een panel van buurtsportcoaches blijkt dat 67 procent van de

buurtsportcoaches die bekend zijn met het sportakkoord aangeven met hun werkzaamheden een bijdrage te leveren aan de ambities van het thema positieve sportcultuur⁵.

Figuur 6.1 Inzet van buurtsportcoaches op het thema positieve sportcultuur (basis= buurtsportcoaches die bekend zijn met het Nationaal Sportakkoord, in procenten, n=64)

Bron: Mulier Instituut, Panel sport- en cultuurcoaches, najaar 2019.

In figuur 6.1 is zichtbaar hoe de inzet van buurtsportcoaches voor het thema positieve sportcultuur eruit ziet. Ze doen dit voornamelijk door het verbeteren van de pedagogische en didactische expertise van trainers/coaches via scholing. De begeleiding van trainers-coaches op pedagogisch-didactisch vlak door buurtsportcoaches staat centraal in de nieuwe functie *clubkadercoach*, die bij doel 2 wordt besproken.

Code Goed Sportbestuur

Een van de maatregelen voor het doel ‘alle sportclubs hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur’ is het moderniseren van de Code Goed Sportbestuur (maatregel 1.5). De ontwikkeling van de nieuwe code staat centraal in het project Code Goed Sportbestuur, dat onder leiding van NOC*NSF en in samenwerking met een groep stakeholders wordt doorlopen (zie voor meer informatie [de website](#)). De nieuwe code moet meer geschikt zijn voor toepassing door besturen van sportverenigingen, en op die manier verenigingen ondersteunen in de aandacht voor goed bestuur. Daarnaast richt de nieuwe Goed Sportbestuur zich meer dan de oude op het voorzien in handvatten voor sportbonden en verenigingen, zodat ze zelf bezig kunnen met goed sportbestuur, in plaats van op het voorzien in een set voorschriften. Wel is een lijst met basisvoorwaarden voor goed sportbestuur opgenomen. Het lanceren van een nieuwe Code Goed Sportbestuur was voor bonden als eerste stap voorzien voor mei 2020. De implementatie bij verenigingen is een vervolgstap daarop. Door de coronacrisis is de lancering uitgesteld. Een ander onderdeel van dit project was de Week van het Goed Sportbestuur, voorzien voor maart 2020 (ook geen doorgang gevonden i.v.m. de coronacrisis).

⁵ Heijnen, E. & Stam, W. van (2020). [De inzet van de buurtsportcoach voor het Nationaal Sportakkoord \(factsheet 11/2020\)](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Perspectief vanuit bonden en verenigingen

Uit de bondenmonitor van NOC*NSF blijkt dat in 2018 de richtlijnen die zijn vermeld in de Code Goed Sportbestuur bij alle bonden (n=73) gedeeltelijk (32%) of volledig (68%) waren geïmplementeerd in de (landelijke) bondsorganisatie⁶. De bekendheid met de Code Goed Sportbestuur is onder bonden dus hoog. De bekendheid met de code onder sportverenigingen is niet precies bekend. Op basis van een schatting van bonden (n=27) zou gemiddeld 50 procent van hun verenigingen op de hoogte zijn van de richtlijnen die zijn vermeld in de Code Goed Sportbestuur. In een peiling onder sportverenigingen uit 2019 geeft bijna driekwart van de verenigingen (72%) aan nooit gehoord te hebben van de Code Goed Sportbestuur (zie figuur 6.2). 22 procent heeft er wel van gehoord en 6 procent is bekend met de inhoud⁷.

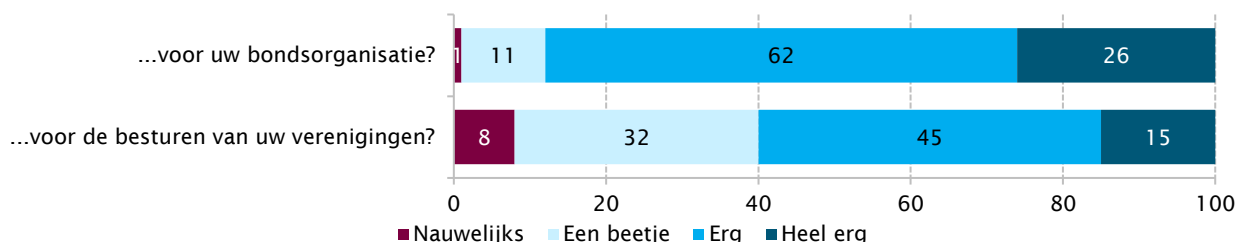
Figuur 6.2 Aandeel verenigingen bekend met de richtlijnen vermeld in de Code Goed Sportbestuur in 2019 (in procenten, n=405)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Vrijwel alle bonden vinden dat de Code Goed Sportbestuur van meerwaarde is voor de bondsorganisatie (figuur 6.3). Zes op de tien bonden ziet deze meerwaarde ook voor de verenigingsbesturen. De andere bonden zien de meerwaarde voor verenigingen in mindere mate.

Figuur 6.3 Is de Code Goed Sportbestuur van meerwaarde... (in procenten, n=73)

Bron: NOC*NSF, Bondenmonitor, 2018. Bewerking: Mulier Instituut.

Uit een peiling onder verenigingsbestuurders blijkt dat ongeveer een kwart van de bestuurders een meerwaarde ziet in toepassing van de code voor hun eigen vereniging (niet in figuur).

Doel 2: Trainers, instructeurs en begeleiders stellen het welzijn van het kind boven de winst

Het tweede doel is dat het welzijn van het kind boven de winst wordt gesteld. De belangrijkste actoren in de sportomgeving van het kind zijn de trainer/coaches of begeleiders. Een specifiek aandachtsgebied in de ondersteuning en begeleiding van trainers is het pedagogisch handelen van trainers. Hierbij is niet

⁶ De data uit de bekendheid met en de waardering van de Code Goed Sportbestuur onder bonden is afkomstig uit de Bondenmonitor NOC*NSF, 2018. Bewerking: Mulier Instituut.

⁷ De data en de figuren over de bekendheid met en de waardering van de Code Goed Sportbestuur onder verenigingen is afkomstig uit de peiling Verenigingspanel winter 2019/2020 en overgenomen uit: Kalmthout, J. van, Hoeijmakers, R., Gutter, K. & Slot-Heijs, J. (2020). [Verenigingsmonitor: jaarbericht 2019](#). Utrecht: Mulier Instituut.

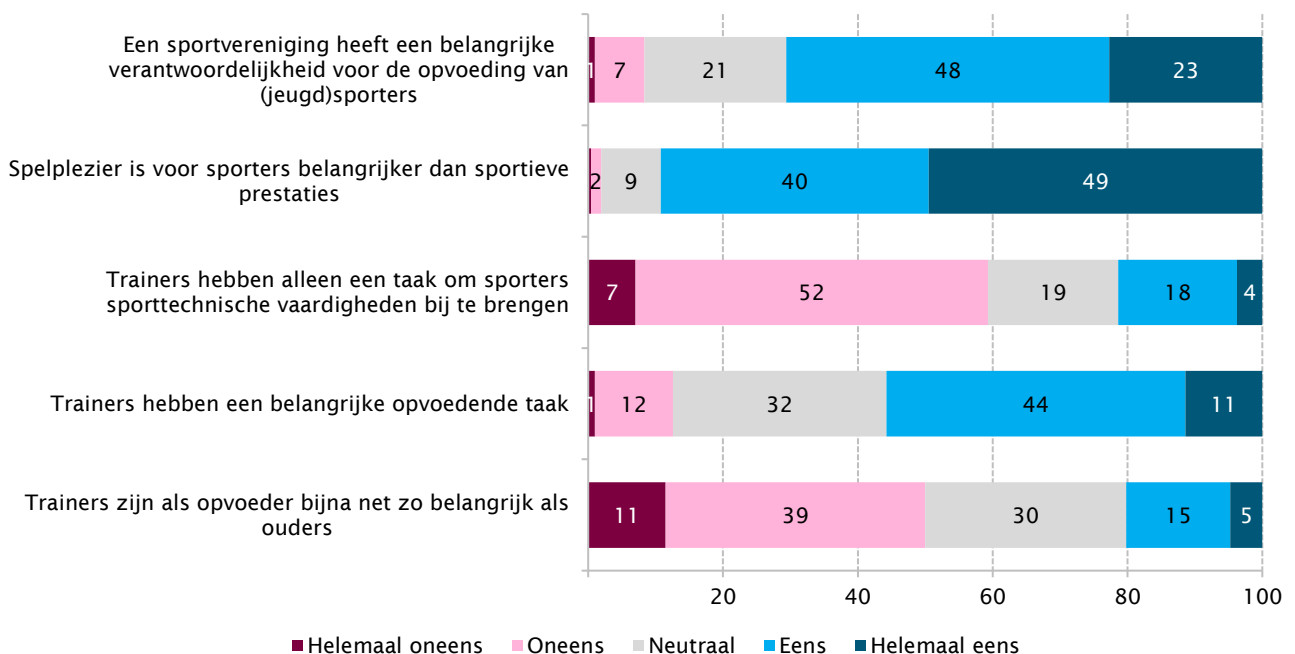
alleen aandacht voor het creëren van een sociaal veilige omgeving waarin het kind kan sporten, en worden niet alleen sporttechnische vaardigheden aangeleerd, maar speelt de trainer ook een belangrijke rol in het ervaren spelplezier en een positieve psychosociale ontwikkeling van een kind. Het uitgangspunt is dat sportieve winst geen prioriteit heeft boven het welzijn van de jonge sporter. Tegelijkertijd zijn veel trainers vrijwilligers, van wie steeds meer wordt verwacht als ze voor een groep kinderen staan, en die niet overal (voldoende) worden ondersteund in de pedagogisch didactische kant van het trainerschap.

Kennis over pedagogisch sportklimaat

De focus binnen het sportbeleid op pedagogische-didactische vaardigheden van trainers/coaches en de ondersteuning van verenigingen en sportkader hierin, is redelijk nieuw. Vanuit het sportakkoord wordt op veel plekken beleidsmatige aandacht voor dit onderwerp getoond, ook op lokaal niveau in de lokale sportakkoorden, en op verschillende plekken in het land starten projecten die zich op dit thema richten. Ondervraagde kinderen, jongeren en ouders geven gemiddeld een rapportcijfer tussen de 8.3 en 8.5 voor de persoonlijke aandacht van de trainer voor het welbevinden van het kind (tabel 6.1), maar kennis over hoe het pedagogisch sportklimaat bij verenigingen in de praktijk wordt vormgegeven is mede door de nieuwe beleidsmatige aandacht nog beperkt. In de afgelopen periode zijn verschillende projecten en onderzoeken gestart om meer inzicht te krijgen in dit thema en om de beleidsontwikkeling beter te kunnen ondersteunen met kennis.

Bestuurders van sportverenigingen zijn het er over eens dat spelplezier van kinderen belangrijker is dan de sportieve prestaties (figuur 6.4). Ook vinden bestuurders over het algemeen dat de sportvereniging een verantwoordelijkheid heeft voor de opvoeding van (jeugd)sporters (71%).

Figuur 6.4 Opvattingen van sportverenigingen over aspecten van een pedagogisch sportklimaat, in 2019 (in procenten, indien van toepassing voor de vereniging)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

De opvattingen van verenigingsbestuurders lijken aan te sluiten bij het uitgangspunt het pedagogisch sportklimaat. Over de rol die een trainer hierbij inneemt zijn bestuurders minder eenduidig. Ruim de helft vindt dat een trainer een belangrijke opvoedende taak heeft (en een derde is neutraal) en over de vraag over trainers alleen sporttechnische vaardigheden moeten bijbrengen zijn bestuurders verdeeld.

Via andere onderzoeken wordt ook geprobeerd meer zicht te krijgen op pedagogisch sportklimaat in de praktijk, ook vanuit het perspectief van trainers/coaches en andere betrokkenen zoals ouders. Dit gebeurt bijvoorbeeld in het onderzoeksproject '[Kids First, towards a pedagogical sport climate](#)', dat vanuit het onderzoeksprogramma Sport en Bewegen van ZonMw wordt uitgevoerd door de Hogeschool Windesheim in samenwerking met een aantal andere partijen. Het doel van dit project is het ontwerpen en invoeren van een hulpkader om een pedagogisch sportklimaat op clubniveau te realiseren. Het project wordt uitgevoerd bij acht voetbal- en hockeyverenigingen in vier gemeenten (Zwolle, Arnhem, Utrecht en Rotterdam) met sporters tussen 12-15 jaar. Hiertoe wordt met verschillende onderzoeksmethoden data verzameld over (uitdagingen in het) het ontwikkelen van een pedagogisch sportklimaat. Onderdeel van de onderzoeksmethoden is landelijk onderzoek onder de doelgroepen bestuurders, trainers/coaches en ouders over perspectief op een pedagogisch sportklimaat. Het onderzoek loopt t/m eind 2020.

Pedagogisch-didactisch handelen

Om het pedagogisch-didactisch handelen van trainers te verbeteren zijn twee maatregelen geformuleerd. Het implementeren van coach-de-coach trajecten (maatregel 2.1) houdt in dat op lokaal niveau coaches worden ingezet die trainers en coaches trainen en begeleiden bij het vormen van een pedagogisch sportklimaat. De cursus coach-de-coach wordt gegeven door de Academie voor Sportkader (zie diensten, [bijlage B3.2](#)) en richt zich op gevorderde coaches die bij hun vereniging de trainersbegeleiding kunnen versterken. Het coach-de-coach traject wordt ook gebruikt voor de trainersbegeleiding door buurtsportcoaches in het project proeftuinen *clubkadercoaching*. Vanuit hetzelfde proeftuinproject is er sprake van de ontwikkeling van een Associate Degree (AD) programma met een specifiek uitstroomprofiel 'clubkadercoach'. Dit programma is bedoeld voor mbo+ studenten die willen worden opgeleid tot clubkadercoach (maatregel 2.2).

Naast de genoemde maatregelen dragen meer inspanningen bij aan het pedagogisch-didactisch handelen van trainers, vooral vanuit de verenigingsondersteuning. Uit de diensten vanuit het sportakkoord ([bijlage B3.2](#)) bleek dat de aangevraagde opleidingen voor sportkader (trainers/coaches) op het thema positieve sportcultuur zich grotendeels richten op de pedagogisch-didactische vaardigheden van trainers. Daarnaast bleek dat de inzet van buurtsportcoaches voor een positieve sportcultuur bij verenigingen voornamelijk gericht is op het vergroten van de pedagogisch-didactische expertise van trainers (figuur 6.1). Tot slot is bekend dat het bij 16 procent van de clubs mogelijk is voor trainers/coaches om cursussen of workshops te volgen gericht op pedagogische vaardigheden en een positief sportklimaat⁸.

Project proeftuinen clubkadercoaching

Het project clubkadercoaching is in 2019 gestart door NOC*NSF. Het doel van clubkadercoaching is bij te dragen aan een positieve sportcultuur bij verenigingen en het verbeteren van het pedagogisch-didactisch handelen van trainers. In een proeftuin wordt een clubkadercoach tijdelijk bij een vereniging ingezet met als focus het implementeren en borgen van trainersbegeleiding op de vereniging. In het project wordt met 32 opgeleide clubkadercoaches (indicator 2.1.2) bij 57 sportverenigingen ervaring opgedaan met de inzet van de clubkadercoach. Zie tabel 6.5 voor kenmerken van de proeftuinen en betrokken partijen.

⁸ Kalmthout, J. van, Hoeijmakers, R., Gutter, K. & Slot-Heijs, J. (2020). [Verenigingsmonitor: jaarbericht 2019](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Tabel 6.5 Kenmerken en betrokken partijen van de proeftuinen clubkadercoaching, stand van zaken in maart 2020

Onderdeel	Aantal	Toelichting
Proeftuinen clubkadercoaching	32	
Opgeleide clubkadercoaches	32	
Deelnemende verenigingen	57	Er zijn drie varianten: Eén op één begeleiding club en clubkadercoach Cluster sportspecifiek (1 clubkadercoach op meerdere clubs van dezelfde sporttak) Cluster sportgeneriek (1 clubkadercoach op meerdere clubs van verschillende sporttakken)
Betrokken trainers/coaches	+/- 250	Naar schatting. Niet exact bekend hoeveel trainers/coaches per vereniging zijn betrokken.
Betrokken bonden	8	KNKV (Korfbal), KNVB (voetbal), KNHB (hockey), KNGU (Gymnastiek), Nevobo (volleybal), AtletiekUnie, NHV (Handbal), NTTB (tafeltennis)
Betrokken gemeenten	7	Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Zwolle, Doetinchem en de Gelderse Sportfederatie (GSF)*

* Binnen de GSF doen Beuningen, Ermelo, Heerde, Montferland, Oldebroek en Wijchen mee.

Bron: NOC*NSF, 2020.

Het doel van de proeftuinen is om de belangrijkste succes- en faalfactoren bij deze nieuwe vorm van ondersteuning in kaart te brengen, en op basis hiervan de toekomstige ondersteuning te optimaliseren. Kenniscentrum Sport & Bewegen (KCSB) haalt per doorlopen fase de ervaringen van clubkadercoaches op. Dit gebeurt via intervisiebijeenkomsten en focusgroepen, die enerzijds dienen om de onderlinge uitwisseling tussen clubkadercoaches te faciliteren en anderzijds stelt KCSB hiermee een verzameling aan *lessons learned* op. De *lessons learned* van de eerste doorlopen fasen hebben geresulteerd in een document met de belangrijkste lessen en aandachtspunten voor verschillende onderdelen⁹. Het project loopt tot en met november 2020 en krijgt een vervolg, waarbij een nieuwe groep verenigingen clubkadercoaching zal ontvangen. De start van dit vervolgproject is voorzien voor december 2020 of januari 2021. Lees in [bijlage B6.2](#) een uitgebreidere beschrijving van het project proeftuinen clubkadercoaching.

Andere inspanningen pedagogisch sportklimaat

Naast het proeftuinproject vertaalt de beleidsmatige aandacht voor pedagogische aspecten van het sportklimaat zich in meerdere projecten, zoals ook het eerder genoemde onderzoeksproject Kids First. Enkele andere projecten zijn:

- Living Lab Amsterdam. Als invulling van het *living lab* dat in de G4 de uitvoering van een lokaal sportakkoord vervangt, heeft Amsterdam gekozen voor de focus op positieve sportcultuur. Het doel van het *living lab* is de beschikbare kennis over positieve sportcultuur aan de clubs over te brengen. In de gemeente wordt onder andere geëxperimenteerd met de inzet van clubkadercoaches bij sportverenigingen.
- Vanuit de subsidie voor het versterken van bonden, zijn de bonden KNVB en KNGU gestart met het project pedagogische visie (zie ook [paragraaf 8.2](#) over de versterken bonden subsidie). Deze twee

⁹ Aalbers, M. (2020). [Lessons learned Proeftuinen clubkadercoaching](#). Ede: Kenniscentrum Sport & Bewegen. Het definitieve *lessons learned* document wordt na afronding van het project, eind 2020, opgeleverd.

bonden vertegenwoordigen samen een groot deel van de sportende kinderen in Nederland. In het project staat het ontwikkelen van een pedagogische visie voor de twee sporten centraal.

Doel 3: Meer sportieve regels binnen en buiten het veld

Dit doel gaat over het aanpassen van spelregels (binnen en buiten het veld) en over ouders die bij jeugdwedstrijden positieve supporters horen te zijn. De ontwikkelde maatregelen richten zich met name op het beïnvloeden van bonden en het beïnvloeden van verenigingen via de bonden en worden grotendeels uitgevoerd via de opdracht versterken sportbonden.

De maatregelen, zoals een aanpak om ouders bewust te maken van hun rol en bijdrage op plezierbeleving van het kind (maatregel 3.4), gaan deels over onderwerpen die al worden behandeld in verschillende producten voor verenigingsondersteuning, zoals workshops voor bewustwording bij ouders (bijvoorbeeld *Lang leve de sportouder*). De bewustwording van ouders staat ook centraal in de [Nationale Sportinnovator Prijs 2019 'Van prestatie naar plezier'](#), die eind november is uitgereikt aan vijf winnaars. Deze winnaars gaan ieder met maximaal €50.000 aan de slag met het thema gedragsverandering bij ouders met als doel het sportplezier van kinderen te vergroten. De projecten bestaan uit drie onderdelen: 1) de (door)ontwikkeling van de innovatie en uitvoering of test bij een sportvereniging, 2) een evaluatie tijdens en na de uitvoering en 3) verspreiding van de opgedane kennis. De projecten zijn in het voorjaar van 2020 gestart en hebben een looptijd van 1 tot 1,5 jaar.

Het aanpassen van spelregels (maatregel 3.1) en het houden van pilots gericht op positieve sportcultuur (maatregel 3.3) is iets waar al eerder mee is geëxperimenteerd door een aantal specifieke bonden en in specifieke sportcontexten. Data over het aandeel bonden dat bezig is met het aanpassen van spelregels (indicator 3.1.1) is nog niet beschikbaar, maar zal naar verwachting in 2021 beschikbaar komen (bondenmonitor NOC*NSF). De extra inzet vanuit het sportakkoord vindt plaats door bonden te stimuleren met deze onderwerpen aan de slag te gaan, zie de volgende paragraaf.

Versterken bonden op het thema positieve sportcultuur

De opdracht versterken bonden is gestart. Begin 2020 (maart 2020) waren zeventien sportbonden¹⁰ aan de slag met het thema positieve sportcultuur. De bonden worden hierin ondersteund en gestimuleerd door het kernteam 'Eén voor allen, allen voor één', een initiatief van de partijen uit de gezamenlijke sport. De plannen richtten zich inhoudelijk met name op spelregels en reglementen, en gedrags- en omgangsregels op de club. De bonden zijn met elkaar in gesprek over elkaars vraagstukken en mogelijkheden tot samenwerking. Centrum Veilige Sport Nederland (CVSN) is betrokken bij dit overleg, voor afstemming op het gebied van (preventie van) grensoverschrijdend gedrag en spel- en omgangsregels. De meest recente bijeenkomsten waren in februari en in juni 2020. Daarin hebben de bonden onder andere samenwerking gezocht in de aanpak en uitvoering van het onderwerp pedagogische visie, in aansluiting op het project van KNVB en KNGU op dit thema, vanuit de impuls versterken sportbonden (zie ook paragraaf 8.2). Daarnaast wordt op een aantal plaatsen een verbinding gemaakt tussen de bonden die op dit thema actief zijn en andere activiteiten vanuit het sportakkoord, bijvoorbeeld in de ontwikkeling en verspreiding van de communicatiecampagne door CVSN rond het voorkomen van grensoverschrijdend gedrag (zie ook doel 4).

¹⁰ Deelnemende bonden zijn: KNKV (korfbal), KNVB (voetbal), KNHB (hockey), KNHS (hippisch), KNZB (zwem), KNLTB (tennis), NHV (handbal), NTFU (toerfiets), Nevobo (volleybal), NBB (basketbal), KNBSB (base- en softbal), KNGU (gymnastiek), RBN (rugby), Reddingsbrigade Nederland, NHB (handboogsport), Squash Nederland en KNWU (wielrennen).

Tot slot heeft een gesprek tussen sportbonden, VSG en het ministerie van VWS plaatsgevonden over de inzet op het thema positieve sportcultuur, waaronder op de genoemde maatregelen. Daarnaast is besloten meer de verbinding te zoeken met de lokale sportakkoorden en de mogelijkheden voor gemeenten op positieve sportcultuur te verkennen. Een werkgroep met afvaardiging van de verschillende partijen werkt hieraan (zie ook paragraaf 6.3.2 over de aanpak).

Doel 4: Tegengaan van ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport

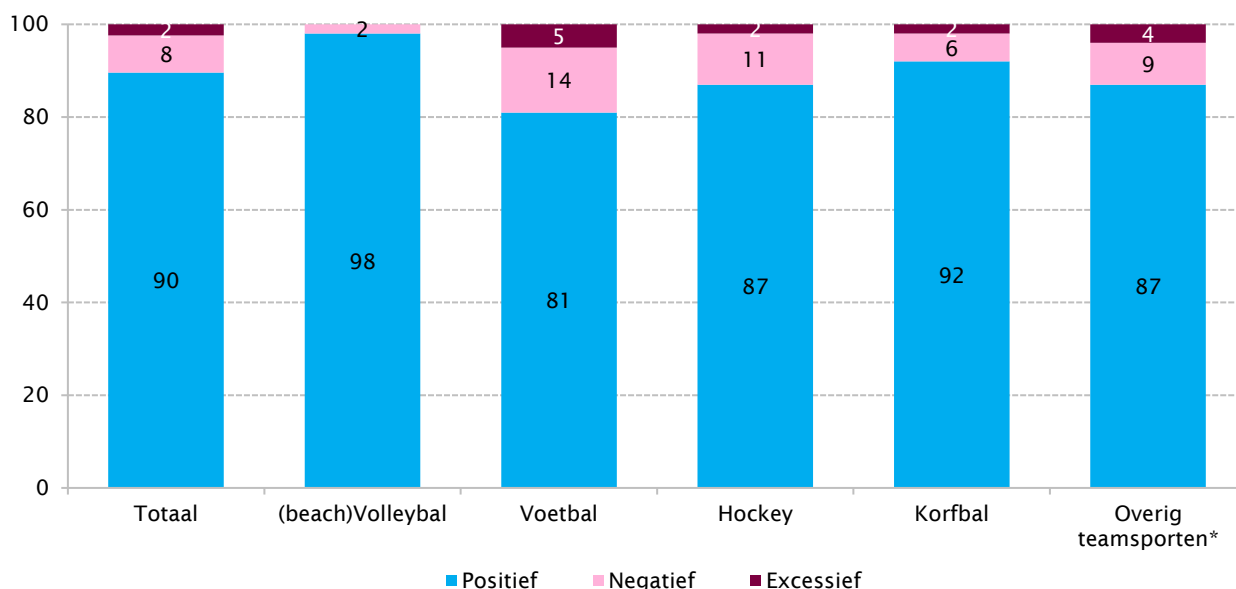
Kennis over ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de Nederlandse sport

Uit de indicatoren ‘veilig voelen tijdens en rondom wedstrijden’ en ‘meemaken wangedrag’ blijkt dat het merendeel van de sporters en supporters zich veilig voelt in de Nederlandse sport en een minderheid wangedrag meemaakt. Uit de Monitor Sportwedstrijdgedrag blijkt dat het merendeel van de gedragingen in sportwedstrijden positief verloopt. Voor doel 4 is het van belang meer zicht te hebben op de gevallen in de sport waarin nog wel ongewenst of grensoverschrijdend gedrag plaatsvindt.

Sportief wedstrijdgedrag

In de Monitor Sportief Wedstrijdgedrag¹¹ wordt gerapporteerd over de gedragingen in Nederlandse sportwedstrijden. Via de SportklimaatApp zijn in de periode 2017-2019 1.122 wedstrijden van negen verschillende teamsporten geanalyseerd, waarin in totaal 144.909 gedragingen van sportief of onsportief wedstrijdgedrag zijn geregistreerd. Daaruit blijkt dat 90 procent van de gedragingen in de geobserveerde sportwedstrijden positief is, 8 procent van de gedragingen negatief (met name discussie aangaan of wegwerpgebaren maken) en 2 procent excessief, zoals slaan, schoppen of bijten (figuur 6.5). Het verschil is het grootst tussen voetbal en andere teamsporten.

Figuur 6.5 Aandeel positieve, negatieve en excessieve gedragingen in 1.122 wedstrijden, 2017-2019, naar type sport (in procenten, n=144.909 gedragingen)

* Overige teamsporten: basketbal, handbal, rugby, zaalvoetbal en waterpolo.

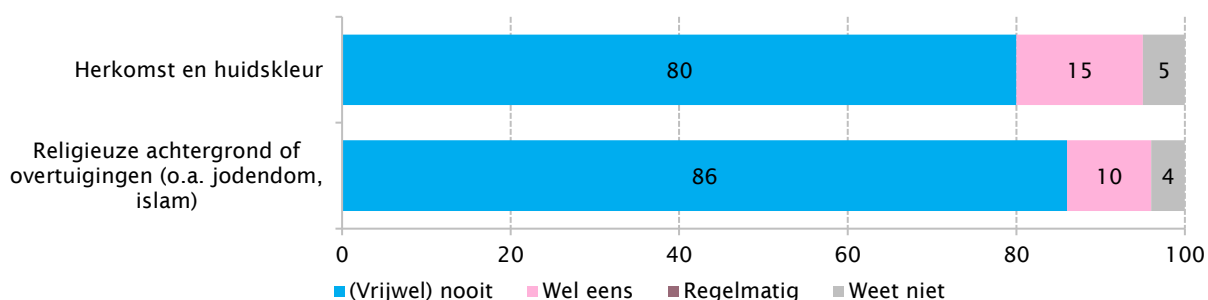
Bron: Mulier Instituut, SportklimaatApp, 2017-2019.

¹¹ Heijnen, E., Floor, C. & Prins, R. (2020) [Monitor sportief wedstrijdgedrag 2019: registratie sportief en onsportief gedrag in de Nederlandse teamsport met de SportklimaatApp](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Discriminatie bij sportverenigingen: racisme en homonegativiteit

Bij de meeste sportverenigingen worden volgens verenigingsbestuurders (vrijwel) nooit racistische grappen of opmerkingen gemaakt (80%), maar ook 15 procent van de bestuurders geeft aan dat grappen en opmerkingen naar huidskleur en/of herkomst binnen de vereniging wel eens worden gemaakt (figuur 6.6). Bij teamsporten (23%) en met name in het voetbal (32%) komt dit relatief vaak voor (niet in figuur).

Figuur 6.6 De mate waarin er in sportvereniging grappen of opmerkingen worden gemaakt over herkomst en huidskleur en religieuze achtergrond of overtuigingen, volgens verenigingsbestuurders (in procenten, n=405)

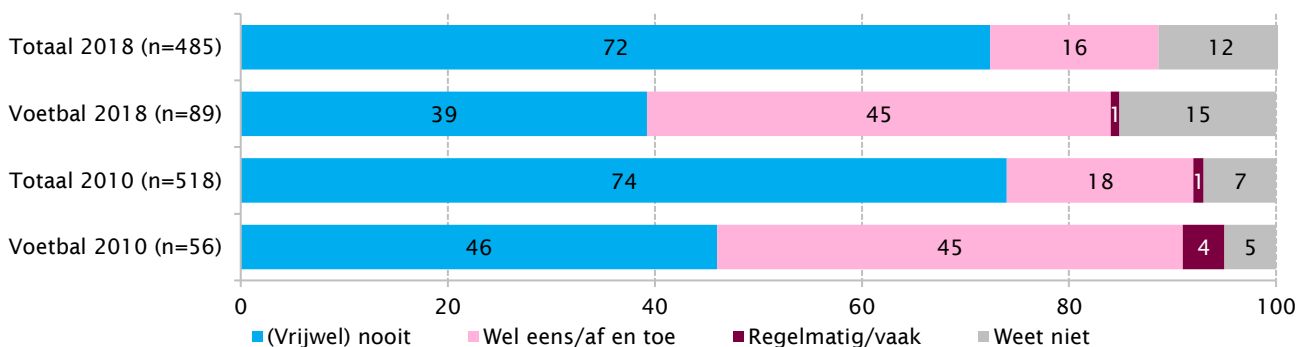

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Een groot deel van de verenigingen heeft geen antidiscriminatiebeleid (66%) en bij de verenigingen die hier wel aandacht voor hebben is dit algemeen antidiscriminatiebeleid, zonder specifieke aandacht voor racisme. Onder teamsportverenigingen (49%) en in het bijzonder onder voetbalverenigingen (59%), waar de prevalentie van discriminatie het hoogst is, is tevens de meeste aandacht voor antidiscriminatie en antiracisme (niet in figuur). Lees meer over prevalentie en preventie van racisme bij sportverenigingen in [bijlage B6.3](#).

Homonegativiteit komt volgens bijna driekwart van de verenigingsbestuurders (vrijwel) nooit voor (figuur 6.7). Dit aandeel bleef ongeveer gelijk tussen 2010 en 2018. In 2018 gaf 16 procent van de verenigingsbestuurders aan dat homonegativiteit in de vorm van het maken van grappen of opmerkingen wel eens of af en toe voorkwam. Homonegativiteit lijkt in het voetbal vaker voor te komen: volgens 45 procent van de voetbalbestuurders komt dit wel eens of af en toe voor.

Figuur 6.7 Mate waarin homonegativiteit voorkomt (bijvoorbeeld het maken van algemene grappen of opmerkingen) bij verenigingen, volgens verenigingsbestuurders, in 2010 en 2018, totaal en voor voetbal (in procenten)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, 2010 en 2018.

Bijna een derde (29%) van de verenigingsbestuurders geeft aan dat de vereniging expliciet beleid voor discriminatie, inclusief aandacht voor seksuele voorkeur heeft. Voetbalverenigingen hebben dit veel vaker (66%). Het aandeel verenigingen dat over dit type beleid beschikt is gestegen tussen 2010 en 2018 (niet in figuur). Lees meer over prevalentie en preventie van homonegativiteit bij sportverenigingen [bijlage B6.3](#).

Aanpak en preventie ongewenst en grensoverschrijdend gedrag

Om ongewenst gedrag in de sport tegen te gaan, is een aantal maatregelen geformuleerd. Het uitvoeren van de aanbevelingen van de Commissie De Vries (maatregel 4.1) komt vooral tot uiting in de activiteiten van het Centrum Veilige Sport Nederland, die later in deze paragraaf aan bod komen. Het stimuleren van gemeenten in het kader van de ondergrens positieve sportcultuur is een maatregel (4.2) die nog in de beginfase staat en waar over wordt gesproken in de eerder genoemde werkgroep met NOC*NSF, VSG en bonden over de inzet op het thema positieve sportcultuur. Het verbreden van de training Sport en Gedrag (maatregel 4.3) naar andere takken van sport dan voetbal is een concrete maatregel die uitvoering krijgt via een subsidie aan Stichting Halt. Naast Stichting Halt werken meer projecten en organisaties aan het tegengaan van ongewenst gedrag. In deze paragraaf wordt een overzicht gegeven van de inspanningen op het thema en waar mogelijk worden beschikbare resultaten gepresenteerd.

Centrum Veilige Sport Nederland

Het Centrum Veilige Sport Nederland (CVSN) is, als opvolger van het Vertrouwenspunt Sport, in 2019 april opgericht als één van de aanbevelingen van de Commissie de Vries. Het CVSN is onderdeel van de afdeling Corporate Affairs, als zelfstandig team van NOC*NSF. Het CVSN werkt aan preventieve maatregelen over het thema grensoverschrijdend gedrag in de sport, en is ook een meldpunt. Het CVSN heeft het afgelopen jaar verschillende activiteiten uitgevoerd, zoals voorbereidingen voor een campagne over grensoverschrijdend gedrag, het beschikbaar stellen van materiaal ter preventie (stappenplan, e-learning) en het uitvoeren van prevalentieonderzoek. Daarnaast is een belangrijke taak van het CVSN het laten opleiden van vertrouwenscontactpersonen (door Academie voor Sportkader) en het begeleiden van verenigingen die een aanvraag voor een gratis Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) doen. Lees meer over de voortgang van de activiteiten van CVSN en cijfers over vertrouwenscontactpersonen en VOG aanvragen [bijlage B6.4](#).

Ook vanuit andere organisaties en projecten wordt gewerkt aan tegengaan en preventie van ongewenst gedrag, vaak in samenwerking (op onderdelen) met het CVSN. De activiteiten vinden meestal plaats via een projectsubsidie uit de nationale lijn van het sportakkoord om te werken aan de doelen op het thema positieve sportcultuur. Het Instituut voor Sportrechtspraak (lees meer in [bijlage B6.5](#)) werkt aan de toepassing en verbetering van het tuchtrecht. Stichting de Stilte Verbroken (seksueel grensoverschrijdend gedrag, lees meer in [bijlage B6.6](#)) en de John Blankenstein Foundation via de Alliantie Gelijkspelen (LHTB, zie ook [bijlage B5.1](#)) werken aan het vergroten van bewustzijn en ondersteuning bij verschillende vormen van grensoverschrijdend gedrag. Naar de aanpak van seksueel grensoverschrijdend gedrag van sportbonden is in 2019 een inventariserende studie uitgevoerd, waaruit bleek dat de meeste grote sportbonden inmiddels actief beleid voeren op seksueel grensoverschrijdend gedrag, maar dat het agenderen bij verenigingen om hen tot actie aan te zetten lastig blijft¹².

Het plan '[Ons voetbal is van iedereen. Samen zetten we racisme en discriminatie buitenspel](#)' is in februari 2020 gepubliceerd en gelanceerd, naar aanleiding van een incident tijdens de voetbalwedstrijd FC Den Bosch- Excelsior in november 2019, waarbij speler Mendes Moreira racistisch werd bejegend. Dit plan is

¹² Voorthuizen, M. van & Elling, A. (2020). [Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag in de sport. Een inventarisatie van bondsbeleid en ervaren aandachtspunten](#). Utrecht: Mulier Instituut.

binnen het project ‘Voetbal voor Iedereen’ van de KNVB opgesteld door de KNVB, de Eredivisie, de Keuken Kampioen Divisie en de Rijksoverheid en is met maatschappelijke belangenorganisaties afgestemd. Het doel van het plan is met meerdere partijen samen op te trekken in de strijd tegen discriminatie. Het plan kent een pakket van 20 maatregelen, voor zowel het voorkomen, signaleren en sanctioneren van racisme en discriminatie. De inspanningen en resultaten van dit plan worden in opdracht van VWS gemonitord. Stichting Halt (lees meer in [bijlage B6.7](#)) voert trainingen Sport en Gedrag uit, waarbij jeugdspelers in aanmerking kunnen komen voor vermindering van een tuchtstraf door het volgen van een cursus, en werkt daarnaast aan verbreding van de training naar andere sporten en aan teaminterventies. De Vechtsport Autoriteit (lees meer in [bijlage B6.8](#)) werkt door middel van controles van evenementen, registratie van sporters en kwaliteitsverbetering van vechtsportscholen aan de regulering van de *full contact* vechtsport.

Tot slot is het continueren van integriteitsprogramma’s op het gebied van dopinggebruik, matchfixing en corruptie in de breedte- en topsport een maatregel (maatregel 4.4). De uitvoering van deze maatregel vindt plaats door continuering van bestaande programma’s. Over de onderwerpen integriteit en antidopingbeleid in de Nederlandse topsport zijn in 2020 enkele studies uitgevoerd¹³.

6.4.3 Samenvatting

In tabel 6.6 wordt per maatregel gepresenteerd in welke mate sprake is van voortgang in de uitvoering. Ook wordt weergegeven welke indicator beschikbaar is om de voortgang te meten/volgen, of dat er geen indicator is ontwikkeld, en of er beschikbaar meetinstrument is.

Tabel 6.6 Voortgang inzet maatregelen positieve sportcultuur (juni 2020)

<i>Maatregelen</i>	<i>Indicatoren</i>	<i>Voortgang*</i>
Doel 1: Alle sportclubs hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur		
1.1 Het ontwikkelen en invoeren van bestuurscoaching	1.1.1 Aantal trajecten bestuurscoaching	Trajecten zijn ontwikkeld. Nog te weinig beschikbare data
1.2 Sportclubs worden ondersteund in manieren waarop ouders kunnen bijdragen aan de positieve sportcultuur op en rondom het sportterrein		Reguliere trajecten vanuit Veilig Sportklimaat
1.3 Het aanbieden van een praktijkgerichte, sportbrede cursussen voor bestuurders met daarin expliciete aandacht voor een positieve sportcultuur	1.3.1. Aantal trajecten procesbegeleiding positieve sportcultuur	Trajecten zijn beschikbaar. Nog te weinig beschikbare informatie
1.4 Het opzetten van bestuursnetwerken waarin sportbestuurders kennis en ervaring over een positieve sportcultuur onderling uitwisselen en benutten		

* Rood= opstartfase, oranje= goede start uitvoering maatregel, groen= maatregelen (grotendeels) uitgevoerd, grijs= geen monitoring.

¹³ Dopheide, M., Elling, A. & Balk, L. (2020, nog te verschijnen). *Topsporters over integriteit in de Nederlandse topsport. Factsheet 2020/8*. Utrecht: Mulier Instituut. en Dopheide, M., Elling, A. & Balk, L. (2020, nog te verschijnen). *Antidopingbeleid in de Nederlandse topsport. Ervaringen en percepties van (oud-)topsporters*. Utrecht: Mulier Instituut.

Vervolg tabel 6.6 Voortgang inzet maatregelen positieve sportcultuur (juni 2020)

Maatregelen	Indicatoren	Voortgang*
1.5 Het moderniseren van de Code Goed Sportbestuur		Het moderniseren van de code en beter toepasbaar maken voor verenigingen is een proces, en wordt niet weergegeven in de cijfers op basis van de indicatoren
	1.5.1 Aandeel bonden dat de richtlijnen heeft geïmplementeerd	Bij alle bonden (n=73) zijn de richtlijnen gedeeltelijk (32%) of volledig (68%) geïmplementeerd
	1.5.2. Bekendheid met de richtlijnen onder verenigingen	Driekwart (72%) van de verenigingen is niet bekend met de code
Doel 2: Trainers, leraren en instructeurs stellen het welzijn van het kind boven de winst		
2.1 Het implementeren van Coach-de-Coach trajecten. Op lokaal niveau worden coaches ingezet die trainers en coaches trainen en begeleiden bij het vormen van een pedagogisch sportklimaat	2.1.1 Aantal cursussen coach-de-coach	Cursussen beschikbaar via diensten. 4 trajecten gestart
	2.1.2 Aantal opgeleide clubkadercoaches	32 opgeleide clubkadercoaches, binnen proeftuinproject. Project krijgt een vervolg
2.2 Het verstevigen van de aandacht voor positieve sportcultuur in opleidingen		Ontwikkeling pijler 'clubkadercoaching' in AD degree. Verder geen monitoring
Doel 3: Meer sportieve spelregels binnen en buiten het veld		
3.1 Het ondersteunen van sportbonden bij het aanpassen van hun spelregels bij de jeugd om het sportplezier te bevorderen	3.1.1 Aantal bonden bezig met aanpassing spelregels	Opstartfase (versterken bonden: positieve sportcultuur)
3.2 Het omvormen van arbitrerend kader tot spelleiders bij jeugdwedstrijden		Opstartfase (versterken bonden: positieve sportcultuur)
3.3 Het houden van pilots met het loslaten van rangen en standen in de jeugdcompetities		Opstartfase (versterken bonden: positieve sportcultuur)
3.4 Aanpak om ouders bewust te maken van hun rol en bijdrage op de plezierbeleving van hun kinderen		Opstartfase (versterken bonden: positieve sportcultuur)
Doel 4: Tegengaan van ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport		
4.1 Het uitvoeren van de aanbevelingen van de Commissie De Vries	Geen indicatoren ontwikkeld voor volgen voortgang CVS	Aanbevelingen Commissie De Vries zijn uitgevoerd

* Rood= opstartfase, oranje= goede start uitvoering maatregel, groen= maatregelen (grotendeels) uitgevoerd, grijs= geen monitoring.

Vervolg tabel 6.6 Voortgang inzet maatregelen positieve sportcultuur (juni 2020)

<i>Maatregelen</i>	<i>Indicatoren</i>	<i>Voortgang*</i>
4.2 Het stimuleren van gemeenten om met partijen een kader te ontwikkelen voor de ondergrens voor een positieve sportcultuur		Opstartfase (werkgroep positieve sportcultuur)
4.3 Het verbreden van de training “Sport- en Gedrag” naar andere takken van sport		Met vijf bonden gevorderd contact, met één bond implementatiefase
4.4 Het continueren van de integriteitprogramma’s op het gebied van dopinggebruik, matchfixing en corruptie		Monitoring vindt plaats binnen aparte integriteitsprogramma’s

* Rood= opstartfase, oranje= goede start uitvoering maatregel, groen= maatregelen (grotendeels) uitgevoerd, grijs= geen monitoring.

6.5 Samenvatting en beschouwing

6.5.1 Samenvatting

De ambitie van het thema positieve sportcultuur is om overal met plezier, veilig, eerlijk en zorgeloos te kunnen sporten. In tabel 6.7 wordt de voortgang op de doelen weergegeven.

Tabel 6.7 Voortgang op doelen positieve sportcultuur (juni 2020)

<i>Doel</i>	<i>Voortgang*</i>
1. Alle sportclubs hebben actief aandacht voor een positieve sportcultuur	- Verenigingsondersteuning specifiek voor positieve sportcultuur beschikbaar vanuit sportlijn - Traject code goed sportbestuur loopt
2. Trainers, leraren en instructeurs stellen het welzijn van het kind boven de winst	- Bestaande trajecten trainersbegeleiding en nieuwe cursussen zijn beschikbaar - Nieuwe functie clubkadercoach is in ontwikkeling. - Weinig zicht op aandacht in opleidingen
3. Meer sportieve spelregels binnen en buiten het veld	Opstartfase organisatie (versterken bonden)
4. Tegengaan van ongewenst en grensoverschrijdend gedrag in de sport	- Organisatie CVSN beschikbaar - Meerdere projecten gestart vanuit projectsubsidies - Betrekken van gemeenten is in de opstartfase

* Rood= opstartfase, oranje= goede start uitvoering maatregel, groen= maatregelen (grotendeels) uitgevoerd, grijs= geen monitoring.

Het bevorderen van spelplezier en een positieve cultuur komt terug in de eerste drie doelen. Aan het doel dat alle sportaanbieders actief aandacht hebben voor een positieve sportcultuur wordt voornamelijk gewerkt via verenigingsondersteuning, via diensten en door buurtsportcoaches. De inzet richt zich grotendeels op trainers/coaches en pedagogisch didactische ondersteuning. Dit sluit aan bij het tweede doel, dat wordt weerspiegeld in de nieuwe beleidsmatige aandacht voor een pedagogisch verantwoord

sportklimaat. Het project proeftuinen clubkadercoaching richt zich zowel op de pedagogisch-didactische trainersbegeleiding als op het implementeren van trainersbegeleiding bij de vereniging. Het doel voor meer sportieve (spel)regels krijgt voornamelijk uitwerking in activiteiten van zeventien sportbonden. Deze bonden hebben afgesproken breder op dit thema te willen samenwerken. Vanuit de strategische partners van het sportakkoord bestaat de wens ook de verbinding met gemeenten en lokale sportakkoorden te leggen. Deze activiteiten bevinden zich nog in opstartfase.

De meeste sportwedstrijden in Nederland verlopen overwegend positief en de meeste mensen voelen zich veilig in de sport, maar er is ook een deel waarvoor dit niet geldt. De sensitiviteit onder clubbestuurders, trainers en leden over (risico's voor) seksueel grensoverschrijdend gedrag en het (potentieel) kwetsende karakter van discriminerende en stereotyperende grappen en opmerkingen (oftewel *microaggressions*¹⁴) over etnische en seksuele minderheden, is niet altijd even groot. Omdat de vermeende prevalentie van seksueel grensoverschrijdend gedrag en discriminatie laag is, hebben sportverenigingen over het algemeen ook weinig beleid of actieve aandacht voor deze onderwerpen. Verschillende organisaties, zoals Centrum Veilige Sport Nederland, Stichting Halt, Stichting De Stille Verbroken en de John Blankenstein Foundation, zetten zich in voor het tegengaan van grensoverschrijdend gedrag, waarbij ook steeds meer samenwerking lijkt plaats te vinden met sportbonden en tussen de verschillende organisaties. Zij richten zich op bewustwording, een meldpuntfunctie, controle, begeleiding en/of preventie.

Een aandachtspunt is dat er enerzijds veel investeringen gepleegd worden op en behoefte is aan de ondersteuning van sportkader en vrijwilligers op het thema positieve sportcultuur, maar dat verenigingen anderzijds nog beperkt beleidsmatig aandacht hebben voor dit thema als geheel en in het bijzonder voor specifieke onderdelen (zoals een aparte commissie voor sportiviteit en respect of aandacht voor homonegativiteit). Een belangrijke vraag hierbij is ook in welke mate het ondersteunen van sportkader een duurzame impact heeft wanneer beleidsmatige aandacht in de vereniging niet geborgd is. Een interessant project om te volgen is daarom het clubkadercoach project dat experimenteert met het tijdelijk aanstellen van een professional binnen verenigingen. Het is waardevol om te volgen of dit leidt tot meer beleidsmatige borging van het thema positieve sportcultuur bij verenigingen. Daarnaast is het monitoren van de uitwerking van het thema positieve sportcultuur in de lokale sportakkoorden interessant, omdat de aanpak van dit onderwerp op lokaal niveau vrij nieuw is. De ervaringen en opbrengsten vanuit deze initiatieven kunnen waardevolle input leveren voor de verdere aanpak en uitvoering van dit thema.

Een ander aandachtspunt betreft het verschil tussen algemene aandacht voor positieve sportcultuur versus specifieke expertise en acties. Zo hebben vrijwel alle verenigingen aandacht voor een positieve sportcultuur, maar weinig verenigingen ondernemen concrete activiteiten. Relatief veel verenigingen hebben algemeen antidiscriminatiebeleid, maar weinig verenigingen hebben daarbij specifiek aandacht voor antiracisme. Brede aandacht is belangrijk, voor het bereiken van een groter publiek en in de communicatie, maar het aanbrengen van specifieke focus, door gerichte probleemanalyse en acties, is van belang om daadwerkelijk veranderingen te kunnen realiseren ten aanzien van een positieve sportcultuur.

¹⁴ Sue, D. (2010). *Microaggressions, marginality and oppression: An introduction*. In Sue (ed.) *Microaggressions and marginality: Manifestation, dynamics, and impact* (pp. 3-22). Hoboken, NJ: Wiley.

6.5.2 Beschouwing

Reflectie monitoring

Aandacht bij verenigingen

Voor het volgen van de mate van aandacht voor positieve sportcultuur onder verenigingen is geen indicator ontwikkeld, maar het is ook moeilijk te bepalen welke indicator hiervoor geschikt zou zijn. De aandacht die wordt nagestreefd, wordt namelijk niet gespecificeerd. Beleidsmatige aandacht en aandacht in activiteiten voor verschillende aspecten van een veilig sportklimaat en positieve sportcultuur wordt uitgevraagd via het verenigingspanel, mede op basis van de monitoring van het programma Veilig Sportklimaat. Daarom lijkt dit de meest passende bron om de voortgang op dit doel te volgen, maar dit vereist wel expliciete benoeming van deze indicator en specificatie van de elementen van een positieve sportcultuur die binnen dit doel worden nagestreefd. De maatregel om bestuurdersnetwerken op te zetten is momenteel niet te volgen door afwezigheid van een ontwikkelde indicator en beschikbare data.

Pedagogisch sportklimaat

De aandacht voor het welzijn van het kind vertaalt zich in de toenemende aandacht voor een pedagogisch verantwoord sportklimaat. Via ondersteuningstrajecten en met name de clubkadercoachtrajecten is deze ontwikkeling goed te volgen. Het is wel de vraag of uitsluitend het aantal opgeleide clubkadercoaches een goed beeld geeft van de opbrengsten. Het is te overwegen om een indicator toe te voegen die de opbrengsten of de waarde van de clubkadercoach bij de vereniging zichtbaar maakt. De maatregel om de aandacht voor positieve sportcultuur in opleidingen te verstevigen wordt momenteel nog niet gemonitord.

Sportieve regels

Het werken aan meer sportieve regels binnen en buiten de sport vindt grotendeels plaats door projecten waarin sportbonden samen optrekken. De projecten bevinden zich in de opstartfase, maar de verwachting is dat in de komende monitorrapportages een goed beeld kan worden geschetst van de activiteiten of opbrengsten van de projecten.

Ongewenst gedrag

De maatregel om de aanbevelingen van de Commissie de Vries uit te voeren is niet meer van toepassing omdat de aanbevelingen zijn uitgevoerd. In het kader van het volgen van het sportakkoord zou het waardevol zijn deze maatregel niet meer in de monitoring op te nemen, maar activiteiten van het Centrum Veilige Sport Nederland te monitoren en specifieke indicatoren of onderwerpen te benoemen waarvan het wenselijk is dat ze worden gevolgd.

De maatregel om gemeenten te stimuleren om een ondergrens voor positieve sportcultuur te bepalen, is één van de onderwerpen waar de werkgroep (NOC*NSF, VSG en diverse bonden) zich op richt. De activiteiten bevinden zich nog in een opstartfase en worden momenteel niet gemonitord. Het is denkbaar dat via de lokale sportakkoorden een beeld kan worden verkregen van de mate waarin en hoe gemeenten hierop inzetten. De inhoud en uitwerking van lokale akkoorden vormen hiermee een potentiële bron van informatie voor het volgen van deze maatregel.

De maatregel verbreding van de Training Sport en Gedrag staat expliciet genoemd in het uitwerkingsplan, maar vanuit de projectsubsidies (nationale lijn) wordt door meerdere projecten en organisaties gewerkt aan bewustwording, preventie of aanpak van ongewenst gedrag. Inhoudelijk gezien is het wenselijk deze allemaal mee te nemen in de monitoring. Tot slot roept het doel om ongewenst en grensoverschrijdend gedrag tegen te gaan de vraag op of er verschil is tussen beide typen gedrag en wat dit onderscheid dan precies inhoudt. In de uitwerking van dit hoofdstuk zijn hierin geen keuzes gemaakt, en het is de vraag of dit verschil kan of moet worden aangeduid. Er lijkt sprake te zijn van een soort grijs gebied van gedragingen (bijvoorbeeld hard spel, grappen over huidskleur of homoseksualiteit) die niet altijd en/of door lang niet iedereen als even 'ongewenst' of 'grensoverschrijdend' gezien worden. Van belang is

daarom vooral dat het gesprek op gang blijft over wat, voor wie, en in welke situatie ongewenst gedrag is, en hoe hier passende ondersteuning bij kan worden geboden.

Beschouwing proces

Tot slot reflecteren we op het proces. We beschouwen in welke mate de uitvoering van het thema positieve sportcultuur aan de voorwaarden (borging, presterend, veerkrachtig, verbindend) voldoet om als ‘publiek waardevol’ te mogen worden beschouwd (zie [paragraaf 1.3](#)).

Het uitwerkingsteam van het thema is niet meer blijven bestaan na het vormen van het uitwerkingsplan, mede omdat in dit thema veel overlap met de uitvoering van de sportlijn bestaat. Wel is in het uitwerkingsplan een verdeling van de verschillende maatregelen over opdrachten gemaakt, en is voor iedere opdracht een coördinator aangewezen. Deze coördinator voert regie op de uitvoering van de opdracht. Hierdoor lijkt sprake van goede *borging* van de maatregelen binnen het thema, maar is deze tegelijkertijd versnipperd en persoons- en/of organisatie-afhankelijk.

De centrale ambitie van het thema is helder geformuleerd, even als de doelen. De maatregelen sluiten niet altijd even goed aan op de gestelde doelen. Zo vermelden de geformuleerde maatregelen enkele specifieke ondersteuningsproducten, om de aandacht voor een positieve sportcultuur bij verenigingen te vergroten, maar kunnen vraagtekens geplaatst worden of dit een juiste weergave is van de gevolgde aanpak om verenigingen te ondersteunen op het thema positieve sportcultuur. Daarnaast is het geformuleerde doel om de aandacht voor positieve sportcultuur bij alle sportaanbieders te vergroten, maar richten de maatregelen (en voor zover zichtbaar ook de inspanningen) zich vrijwel uitsluitend op sportverenigingen. Het is nog te vroeg om aan te kunnen geven in welke mate het proces als geheel *presterend* is; dit lijkt wel deels te gelden voor diverse deelprocessen zoals het project clubkadercoach.

De werkgroep positieve sportcultuur, met daarin partijen uit de gezamenlijke sport maar ook VSG, is gedurende de uitvoering van het thema actief geworden. Een belangrijk aandachtspunt voor de werkgroep is het zoeken van de verbinding op dit thema met gemeenten, bijvoorbeeld via de lokale sportakkoorden waaruit relatief veel aandacht voor positieve sportcultuur blijkt. Dit toont dat de werkgroep proactief (*veerkrachtig*) omgaat met de ontwikkelingen vanuit de lokale sportakkoorden. Daarnaast vindt hierdoor verbreding plaats van de uitvoering van dit thema, dat aanvankelijk grotendeels vanuit sportpartijen kwam.

Uit het proces waarin bonden samen (gaan) werken aan het sportiever maken van spelregels, zowel binnen als buiten het veld, blijkt een toename van verbinding en samenwerking tussen sportbonden. Hiertoe moet sporttak overstijgend worden samengewerkt, iets wat niet vanzelfsprekend is. Ook in de activiteiten gericht op grensoverschrijdend gedrag is meer samenwerking tussen organisaties zichtbaar, bijvoorbeeld tussen Centrum Veilige Sport en uitvoerders van de projectsubsidies. In hoeverre het proces op langere termijn bijdraagt aan meer duurzame *verbinding* tussen partijen, bijvoorbeeld ook op lokaal niveau, is nog niet te zeggen.

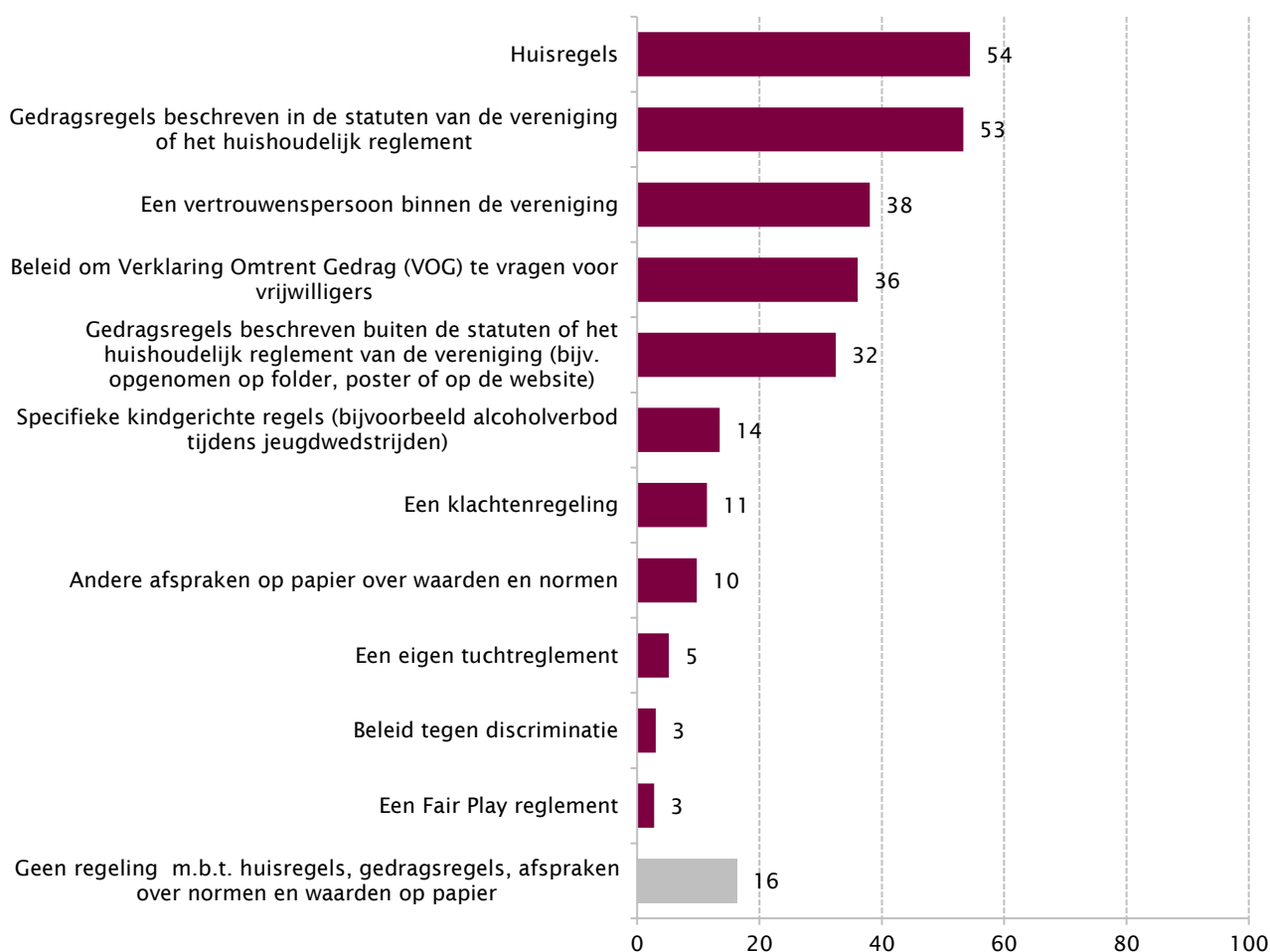
Bijlage Positieve sportcultuur¹⁵

B6.1 Aandacht van sportverenigingen voor positieve sportcultuur

Beleidsdocumenten met betrekking tot positieve sportcultuur

16 procent van de sportverenigingen geeft aan op geen enkele manier huisregels, gedragsregels of afspraken of normen en waarden te hebben vastgelegd. De mate waarin verenigingen wel afspraken hebben vastgelegd, lijkt echter beperkt. Ruim de helft heeft huisregels en/of gedragsregels en ruim een derde heeft beleid over vertrouwenscontactpersonen en Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) (figuur B6.1).

Figuur B6.1 Mate waarin sportverenigingen over (beleids)documenten over aspecten van veilig sportklimaat en positieve sportcultuur beschikken (in procenten, n=405)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Ruim de helft van de verenigingsbestuurders die aangeven gedragsregels te hebben (in statuten, huishoudelijk reglement of op een andere manier), vindt de gedragsregels nuttig, omdat de sfeer dan beter is. Ruim een kwart van de bestuurders die gedragsregels heeft, geeft aan geen mening te hebben of

¹⁵ De bijlagen die specifiek gaan over thema positieve sportcultuur zijn in deze bijlage te vinden. De algemene bijlagen, waarnaar ook in dit hoofdstuk wordt verwezen, zijn te vinden in de totaalrapportage.

niet te weten of de gedragsregels nuttig zijn voor de vereniging (niet in figuur)¹⁶. Het stimuleren van verenigingen om expliciete aandacht te hebben voor het aanstellen van een vertrouwenscontactpersoon, beleid voor VOG's of beleid tegen discriminatie, is onderdeel van de inspanningen van Centrum Veilige Sport (zie ook [paragraaf 6.4.2](#)).

Aandacht en inspanningen voor positieve sportcultuur

Eén op de vijf verenigingen geeft aan op geen enkele manier aandacht te hebben voor het bevorderen van sportiviteit en respect (figuur B6.2). Ongeveer de helft van de clubs zegt dit te doen door leden aan te spreken op het overtreden van de regels en vier op de tien wijzen nieuwe leden op de gedragsregels. Andere inspanningen om aspecten van het sportklimaat te verbeteren worden door slechts een klein deel van de verenigingen ondernomen¹⁷.

Figuur B6.2 Mate waarin sportverenigingen aandacht hebben en inspanningen plegen om correct gedrag, sportiviteit en respect te bevorderen (in procenten, n=405)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

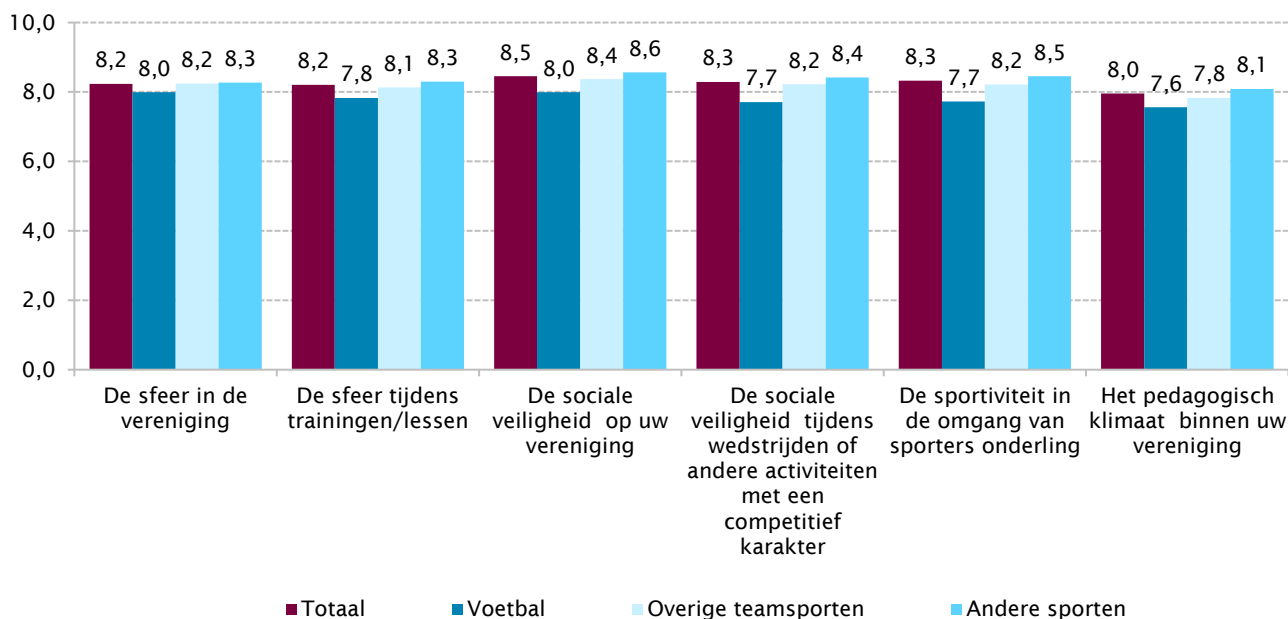
¹⁶ Zie voor meer informatie: Kalmthout, J. van, Hoeijmakers, R., Gutter, K. & Slot-Heijs, J. (2020). [Verenigingsmonitor: jaarbericht 2019](#). Utrecht: Mulier Instituut.

¹⁷ Zie voor meer informatie: Kalmthout, J. van, Hoeijmakers, R., Gutter, K. & Slot-Heijs, J. (2020). [Verenigingsmonitor: jaarbericht 2019](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Sfeer bij sportverenigingen

Bestuurders van sportverenigingen geven gemiddeld hoge rapportcijfers voor aspecten zoals de sfeer in de vereniging; gemiddeld rond de 8.0 of hoger (figuur B6.3). De bestuurders van voetbalverenigingen geven gemiddeld lagere rapportcijfers van bestuurders van andere type verenigingen; gemiddeld een halve punt lager. De hoogste rapportcijfers worden gegeven aan de sociale veiligheid (zowel op de verenigingen in het algemeen als tijdens wedstrijden) en de laagste rapportcijfers aan het pedagogisch klimaat binnen de vereniging, al zijn dit ook ruime voldoende scores.

Figuur B6.3 Rapportcijfers van sportverenigingen voor verschillende aspecten van een positieve sportcultuur (n=405, in procenten)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

B6.2 Proeftuinen clubkadercoaching

Het project clubkadercoaching is in 2019 gestart door NOC*NSF. Het doel van clubkadercoaching is bij te dragen aan een positieve sportcultuur bij vereniging, en het verbeteren van het pedagogisch-didactisch handelen van trainers. In een proeftuin wordt een clubkadercoach tijdelijk bij een vereniging ingezet met als focus het implementeren en borgen van trainersbegeleiding op de vereniging. In het project proeftuinen clubkadercoaching wordt in bij 57 sportverenigingen ervaring opgedaan met de inzet van de clubkadercoach.

Kenmerken project

Het project duurt 18 maanden (januari 2019 t/m juli 2020¹⁸) en is opgedeeld in vier fasen:

1. Het matchen van bonden, gemeente en verenigingen & opdrachtformulering (januari 2019-juni 2019).
2. De opstartfase van de clubkadercoach op de vereniging (juli 2019-november 2019).
3. De uitvoeringsfase van de clubkadercoaching op de vereniging (december 2019 - maart 2020).
4. De fase van borging en overdracht (april 2020-juli 2020). Deze fase is voor een deel van de proeftuinverenigingen verschoven naar september 2020-november 2020.

¹⁸ Door de coronacrisis is het project verlengd t/m november 2020.

In totaal worden in het project 57 verenigingen ondersteund door een clubkadercoach, verspreid over 32 proeftuinen. Zie tabel B6.1 voor verdere kenmerken van de proeftuinen en betrokken partijen.

Tabel B6.1 Kenmerken en betrokken partijen van de proeftuinen clubkadercoaching, stand van zaken in maart 2020

Onderdeel	Aantal	Toelichting
Proeftuinen clubkadercoaching	32	
Opgeleide clubkadercoaches	32	
Deelnemende verenigingen	57	Er zijn drie varianten: Eén op één begeleiding club en clubkadercoach Cluster sportspecifiek (1 clubkadercoach op meerdere clubs van dezelfde sporttak) Cluster sportgeneriek (1 clubkadercoach op meerdere clubs van verschillende sporttakken)
Betrokken trainers/coaches	Naar schatting +- 250	Niet exact bekend hoeveel trainers/coaches per proeftuinvereniging zijn betrokken.
Betrokken bonden	8	KNKV (Korfbal), KNVB (voetbal), KNHB (hockey), KNGU (Gymnastiek), Nevobo (volleybal), AtletiekUnie, NHV (Handbal), NTTB (tafeltennis)
Betrokken gemeenten	7	Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Zwolle, Doetinchem en de Gelderse Sportfederatie*
		* Binnen de GSF doen Ermelo, Oldebroek, Montferland, Beuningen, Wijchen en Heerde mee.

Bron: Projectleiding Project Clubkadercoaching (NOC*NSF), 2020.

Clubkadercoaches en opleiding

In de 32 proeftuinen zijn 32 clubkadercoaches actief, verspreid over zeven gemeenten. Dit zijn buurtsportcoaches, die al beschikken over ervaren competenties en werkervaring als buurtsportcoach. De buurtsportcoaches die in de proeftuinen actief zijn, hebben verschillende achtergronden. Van de 32 clubkadercoaches hebben 23 coaches een hbo-opleiding, vier coaches een wo-opleiding, twee coaches een mbo-opleiding en van drie coaches is dat onbekend.

De buurtsportcoaches krijgen binnen het project een opleiding van vijf dagdelen, die bestaat uit twee onderdelen:

1. Drie dagdelen opleiding in coach-de-coach (trainersbegeleiding)
2. Twee dagdelen opleiding in procesbegeleiding (gespreksvoering met bestuurders over implementatie en borging)

Naast deze opleiding voor de buurtsportcoaches in het proeftuinenproject, is er vanuit het onderwijs een Associate Degree (AD) programma ontwikkeld met een specifiek pijler 'clubkadercoach'. Dit programma is bedoeld voor mbo+ studenten die opgeleid willen worden tot clubkadercoach.

Opbrengsten

Het doel van de proeftuinen is om de belangrijkste succes- en faalfactoren bij deze nieuwe vorm van ondersteuning in kaart te brengen, en op basis hiervan de toekomstige ondersteuning te optimaliseren. Kenniscentrum Sport & Bewegen haalt per doorlopen fase de ervaringen van clubkadercoaches op. Dit gebeurt via intervisiebijeenkomsten en focusgroepen, die enerzijds dienen om de onderlinge uitwisseling tussen clubkadercoaches te faciliteren en anderzijds stelt KCSB hiermee een verzameling aan *lessons*

learned op. De *lessons learned* van de eerste doorlopen fasen hebben geresulteerd in een [document](#), met daarin de belangrijkste lessen en aandachtspunten voor verschillende onderdelen¹⁹:

- werving en selectie en aanstelling van clubkadercoaches;
- selecteren van de sportverenigingen en matches met de clubkadercoach;
- de opdrachtformulering;
- opstartfase van de clubkadercoach bij de club;
- uitvoeringsfase van de clubkadercoach bij de club;
- hoe bouw je als clubkadercoach aan een netwerk?

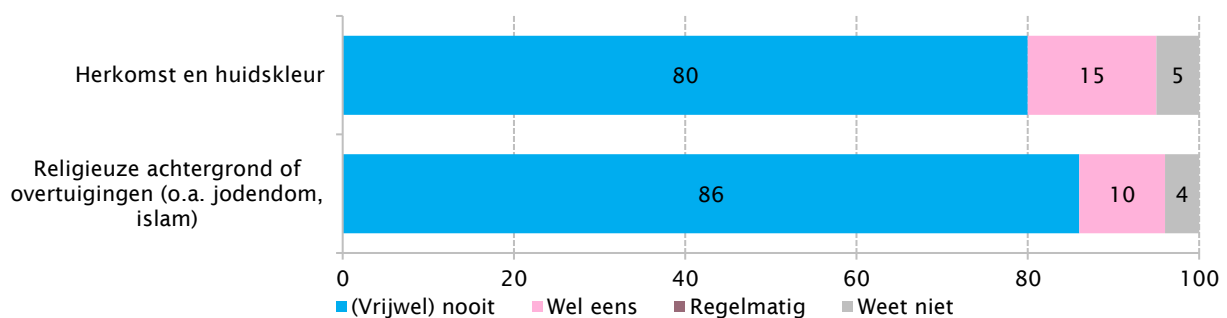
Het project clubkadercoaching loopt tot en met november 2019. Het project zal een vervolg krijgen, waarin bij een nieuwe groep vereniging clubkadercoaching zal ontvangen. De start van dit vervolgproject is voorzien voor december 2020 of januari 2021.

B6.3 Discriminatie bij sportverenigingen

Prevalentie racisme en acceptatie multiculturaliteit

Bij de meeste sportverenigingen worden volgens verenigingsbestuurders (vrijwel) nooit racistische grappen of opmerkingen gemaakt (80%), maar ook 15 procent van de bestuurders geeft aan dat grappen en opmerkingen naar huidskleur en/of herkomst binnen de vereniging wel eens worden gemaakt (figuur B6.4).

Figuur B6.4 De mate waarin er in sportvereniging grappen of opmerkingen worden gemaakt over herkomst en huidskleur en religieuze achtergrond of overtuigingen, volgens verenigingsbestuurders, in 2019 (in procenten, n=405)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Bij teamsportverenigingen en met name voetbal blijken dit soort opmerkingen vaker voor te komen: 32 procent van de bestuurders van voetbalverenigingen en bijna 20 procent van bestuurders van overige teamsporten en semi-individuele teamsporten geven aan dat er wel eens grappen of opmerkingen van herkomst en huidskleur worden gemaakt (tabel B6.2). Bij individuele sporten lijkt dit het minst vaak voor te komen.

¹⁹ Aalbers, M. (2020). *Lessons learned Proeftuinen clubkadercoaching*. Ede: Kenniscentrum Sport & Bewegen. Het definitieve *lessons learned* document wordt na afronding van het project, eind 2020, opgeleverd.

Tabel B6.2 Grappen of opmerkingen over herkomst en huidskleur en religieuze achtergrond of overtuigingen bij sportverenigingen, volgens verenigingsbestuurders, in 2019, naar verschillende typen sport (percentage weleens/regelmatig/vaak)

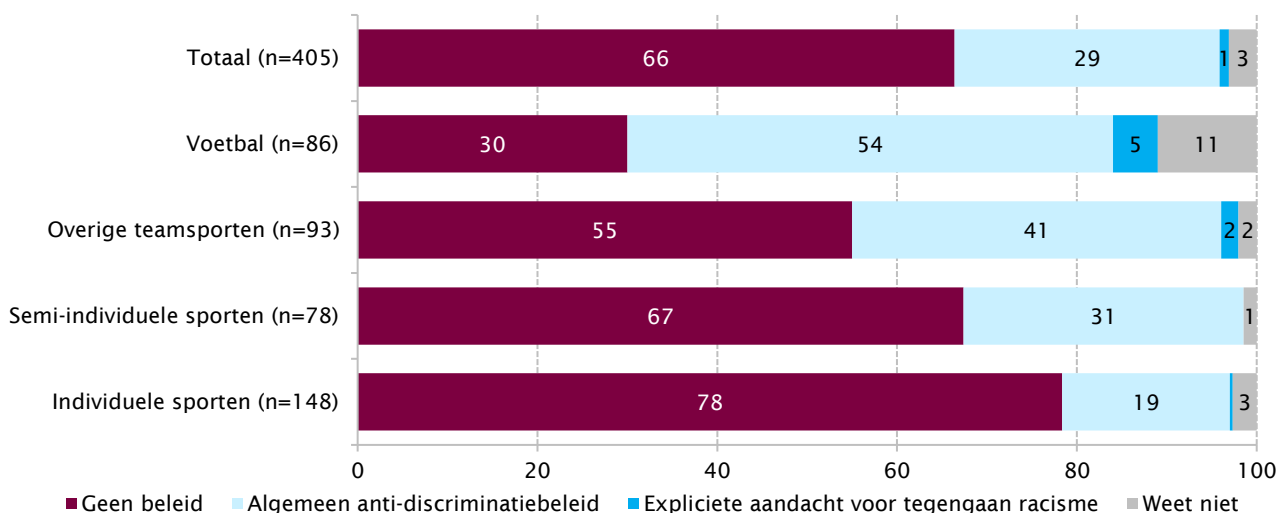
	Totaal (n=405)	Voetbal (n=86)	Overige teamsporten (n=93)	Semi- individuele sporten (n=78)	Individuele sport (n=148)
Herkomst en huidskleur	15	32	18	19	9
Religieuze achtergrond of overtuigingen (o.a. jodendom, islam)	10	12	15	15	5

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Beleidsmatige aandacht voor racisme

De meerderheid van de verenigingen heeft volgens de verenigingsbestuurders geen antidiscriminatiebeleid (66%; figuur B6.5) en een nog grotere groep (88%; niet in figuur) geeft aan het afgelopen jaar geen aandacht te hebben gehad voor het tegengaan van discriminatie. Vrijwel geen verenigingen hebben expliciete aandacht voor het tegengaan van racisme (1%). Onder overige teamsportverenigingen (43%) en in het bijzonder onder voetbalverenigingen (59%), waar de prevalentie van discriminatie het hoogst is, is tevens de meeste aandacht voor antidiscriminatie en antiracisme.

Figuur B6.5 Het bestaan van beleid binnen sportverenigingen gericht op het tegengaan van discriminatie in het algemeen en expliciete aandacht voor het tegengaan van racisme, volgens verenigingsbestuurders, in 2019, naar verschillende typen sport (in procenten)

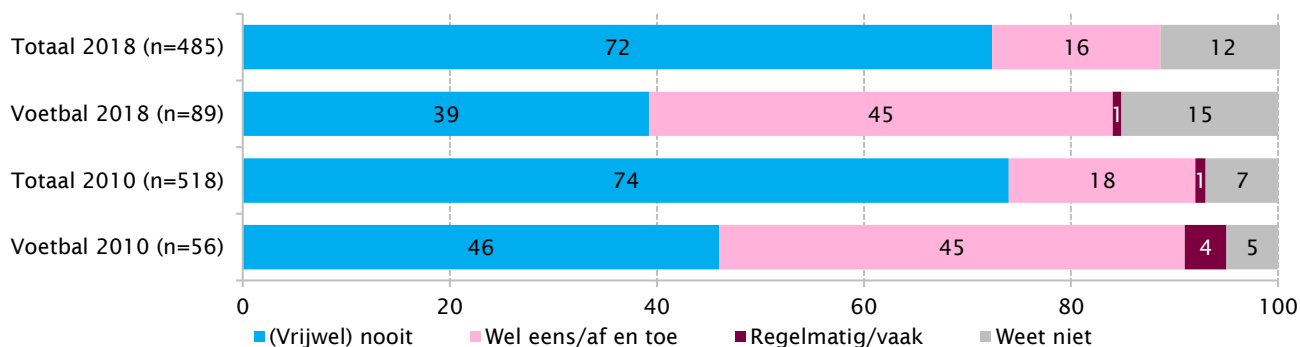

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, winter 2019/2020.

Prevalentie homonegativiteit

Homonegativiteit komt volgens bijna driekwart van de verenigingsbestuurders (vrijwel) nooit voor (figuur B6.6). Dit aandeel bleef ongeveer gelijk tussen 2010 en 2018. In 2018 gaf 16 procent van de verenigingsbestuurders aan dat homonegativiteit in de vorm van het maken van grappen of opmerkingen wel eens of af en toe voorkwam. Homonegativiteit komt volgens bestuurders van voetbalverenigingen vaker voor: volgens 45 procent van de bestuurders komt dit wel eens of af en toe voor.

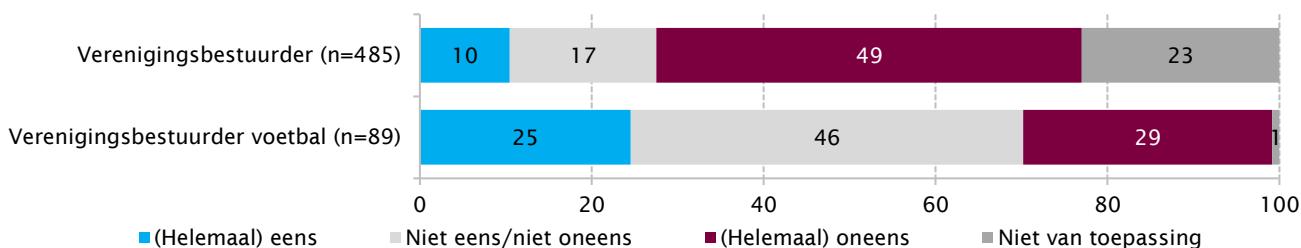
Figuur B6.6 Mate waarin homonegativiteit voorkomt (bijvoorbeeld het maken van algemene grappen of opmerkingen) bij verenigingen, volgens verenigingsbestuurders, in 2010 en 2018, totaal en voor voetbal (in procenten)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, 2010 en 2018.

10 procent van de verenigingsbestuurders geeft aan volgens hen dat ‘homo’ en ‘mietje’ als scheldwoorden worden gebruikt als mannelijke sporters minder goed presteren (figuur B6.7). Dit aandeel is hoger onder bestuurders van voetbalverenigingen.

Figuur B6.7 Mate waarin respondenten het eens zijn met de stelling ‘In onze sport is ‘homo’ of ‘mietje’ een soort scheldwoord als mannelijke sporters minder goed presteren’, volgens verenigingsbestuurders (2018), totaal en naar type sport (in procenten)

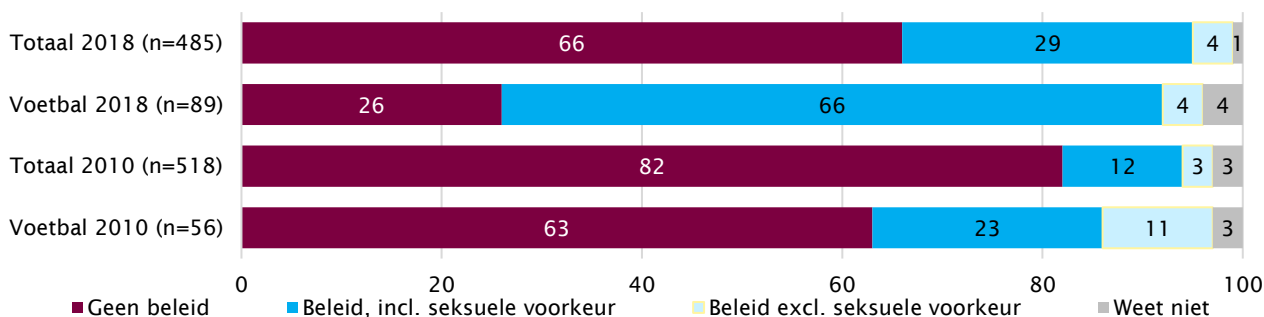

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, 2018.

Beleidsmatige aandacht voor homonegativiteit

Bijna een derde (29%) van de verenigingsbestuurders geeft aan dat de vereniging expliciet beleid voor discriminatie, inclusief aandacht voor seksuele voorkeur heeft (figuur B6.8). Voetbalverenigingen hebben dit veel vaker (66%). Het aandeel verenigingen dat over dit type beleid beschikt is gestegen tussen 2010 en 2018.

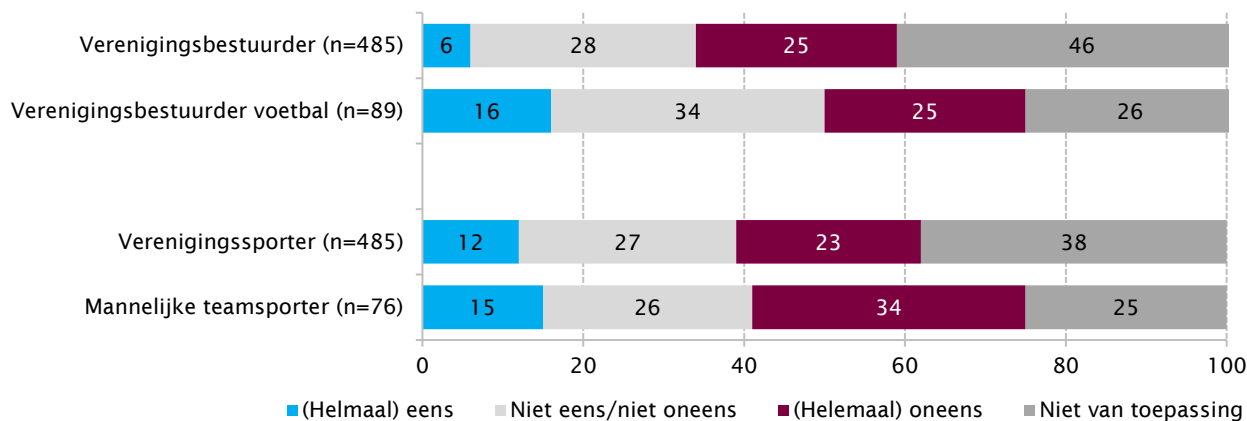
Figuur B6.8 Mate waarin er binnen de vereniging expliciet beleid is op het tegengaan van discriminatie (op basis van seksuele voorkeur), volgens verenigingsbestuurders, in 2010 en 2018, totaal en voor voetbal (in procenten)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, 2010 en 2018.

Verenigingen en sporters geven aan dat er in hun vereniging relatief weinig positieve aandacht voor de acceptatie van homonegativiteit is (figuur B6.9). Bij voetbalbestuurders lijkt dit iets vaker het geval dan bij bestuurders van andere verenigingen.

Figuur B6.9 Mate waarin er in de sportvereniging het afgelopen jaar positieve aandacht geweest voor de acceptatie van homoseksualiteit, volgens sporters (2017) en verenigingsbestuurders (2018), totaal en naar type sport en sporter (in procenten)

Bron: Mulier Instituut, Verenigingspanel, 2018; Nationaal Sportonderzoek, 2017.

B6.4 Centrum Veilige Sport Nederland

Het Centrum Veilige Sport Nederland (CVSN) is, als opvolger van het Vertrouwenspunt Sport, in 2019 april opgericht als één van de aanbevelingen van de Commissie de Vries. Het CVSN is onderdeel van de afdeling Corporate Affairs, als zelfstandig team van NOC*NSF. Het CVSN werkt aan preventieve maatregelen over het thema grensoverschrijdend gedrag in de sport, en is ook een meldpunt.

Het aantal meldingen dat het CVSN en de sportbonden ontvangen met betrekking tot grensoverschrijdend gedrag worden geregistreerd in het gezamenlijke casemanagement systeem. Hierover wordt gerapporteerd in het jaarverslag 2019 van Centrum Veilige Sport Nederland, dat zomer 2020 wordt gepubliceerd.

Het CVSN heeft het afgelopen jaar aan verschillende activiteiten gewerkt:

- Campagne grensoverschrijdend gedrag. In november 2019 bevond de campagne zich in de opstartfase. Daarna is samen met een campagnebureau gewerkt aan het in kaart brengen van de belanghebbenden en hun behoeften, namelijk: NOC*NSF, vertegenwoordiging van sportbonden, FIER en de gemeenten Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht. De aandacht gaat nu (april 2020) uit naar de vindbaarheid van de huidige materialen van CVSN en het onder de aandacht brengen van CVSN op sociale media en google. Verder zijn te gebruiken uitingen, zoals film en foto materiaal, in ontwikkeling. Ook wordt materiaal ontwikkeld om ter beschikbaar te stellen aan de verschillende doelgroepen.
- Materialen preventie. Het bestaande stappenplan preventie is beschikbaar via de website van CVSN en zal worden aangepast met nieuweonderwerpen. Verder wordt gewerkt aan de ontwikkeling van twee e-learnings, over pesten en over seksuele intimidatie, die voor de zomer van 2020 gratis beschikbaar moeten zijn.
- Monitoring en onderzoek. Een prevalentie onderzoek over grensoverschrijdend gedrag bij jeugd in de Nederlandse Sport wordt voor de zomer van 2020 gepresenteerd. Dit prevalentie onderzoek is uitgevoerd in opdracht van NOC*NSF. Het CVSN is voornemens in 2020 te ondersteunen bij vergelijkbaar onderzoek dat wordt uitgevoerd door Gehandicaptensport Nederland over de gehandicaptensport, over alle sporten en niveaus.

Belangrijke activiteiten van CVSN zijn het begeleiden van verenigingen en het opleiden van vertrouwenscontactpersonen:

- Begeleiding van verenigingen die een aanvraag voor gratis Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) doen. Binnen het CVSN is een poule van experts opgericht op het thema sociale veiligheid, die wordt gecoördineerd door de projectleider VOG. De experts ondersteunen verenigingen bij het opstellen van preventiebeleid (waarvan de VOG een onderdeel is), met behulp van het High 5 Stappenplan dat is ontwikkeld door NOC*NSF en kenniscentrum Rutgers.
 - Vanaf 1 maart 2020 is de poule uitgebreid met twee experts, waardoor de expertpoule nu bestaat uit 13 experts voor de sport. Voor de expertpoule is, naast een startbijeenkomst in de opstartfase, inmiddels één online intervisiebijeenkomst en één online vragenuurtje georganiseerd. Daarnaast is één bijeenkomst met partnerorganisaties NOV en CIO georganiseerd, en staan nog twee bijeenkomsten gepland in juni en oktober 2020.
 - In de periode 1 november 2019 t/m 1 maart 2020 hebben vanuit de VOG-subsidie 21 inspiratiesessies sociale veiligheid plaatsgevonden bij verenigingen, sportbonden of gemeenten. Vanwege de coronacrisis zijn enkele sessies geannuleerd en worden de mogelijkheden voor online sessies verkend. En er zijn 25 vereniging begeleidingstrajecten gestart.
 - Vanwege de coronacrisis gaat ook de begeleiding van verenigingen die een VOG aanvraag hebben gedaan telefonisch of digitaal plaatsvinden.
- Het laten opleiden van vertrouwenscontactpersonen (door Academie voor Sportkader). Tussen 1 november 2019 en 1 april 2020 zijn 171 nieuwe vertrouwenscontactpersonen opgeleid. Daarbij zijn er negen terugkomdagen georganiseerd voor al opgeleide vertrouwenscontactpersonen en bestuurders van verenigingen met in totaal 139 deelnemers. Het thema voor de terugkomdagen is het leren omgaan met het High 5 Stappenplan. De doelgroep van deze dag zijn bestuurders en vertrouwenscontactpersonen van verenigingen en het doel is dat zij na deze dag een startpakket hebben om preventiebeleid op hun vereniging op te zetten. Eventueel kan er daarna ook weer gebruik gemaakt worden van de expert poule voor ondersteuning op de vereniging.

In de periode 1 november 2019 t/m 1 april hebben 586 nieuwe verenigingen een aanvraag gedaan en zijn toegelaten tot de VOG-regeling (tabel B6.3). Hiervan hebben 396 unieke verenigingen ook daadwerkelijk gebruik gemaakt van de regeling. Dit betekent dat zij VOG's hebben aangevraagd voor hun vrijwilligers en begeleiders. In deze periode is door verenigingen 1.752 keer gebruik gemaakt van de regeling. Eén vereniging kan meerdere keren gebruik maken van de regeling, door bijvoorbeeld op meerdere momenten in het jaar VOG's aan te vragen. Het totaal aantal personen waarvoor een VOG aangevraagd is, steeg in de periode 1 november 2019- 1 april 2020 met 30.063 VOG's, waardoor het totaal aantal aangevraagde VOG's (vanaf 2015) op 194.698 komt²⁰.

²⁰ Zie voor eerder gepubliceerde cijfers over de regeling VOG: Romijn, D. & Kalmthout, J. van (2019) [VSK monitor 2018: voortgangsrapportage Actieplan 'naar een veiliger sportklimaat'](#). Utrecht: Mulier Instituut.

Tabel B6.3 Aantal aanvragen regeling VOG (in aantallen, peildatum 1 april 2020)

	Periode 1 november 2019- 1 april 2020	Totaal periode 2015-1 april 2020
<u>Goedgekeurde aanvragen regeling</u>	586	4.415
Aantal unieke verenigingen dat is toegelaten tot de regeling VOG, met een goedgekeurde aanvraag, en gebruik <i>mag</i> maken van de subsidie.		
<u>Gebruik van de regeling (unieke verenigingen)</u>	396	3.660
Aantal unieke toegelaten verenigingen dat ook daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van de regeling VOG.		
<u>Gebruik van de regeling (aantal trajecten)</u>	1.752	9.716
Aantal keer dat toegelaten verenigingen in totaal gebruik hebben gemaakt van de VOG regeling.		
<u>Aangevraagde VOG's</u>	30.063	194.698
Aantal personen waarvoor in totaal door alle unieke verenigingen een VOG-verzoek is gedaan.		

Bron: Centrum Veilige Sport Nederland (NOC*NSF), 2020.

B6.5 Instituut Sportrechtspraak

Het Instituut Sportrechtspraak (ISR) ontvangt sinds 2018 rechtstreekse subsidie van het ministerie van VWS. Sinds 2019 valt de ondersteuning onder de doelen van het sportakkoord (thema positieve sportcultuur).

Bij het ISR zijn 69 sportorganisaties aangesloten, waaronder 66 sportbonden. Het meest recent is de KNVB aangesloten. Het ISR werkt met een poule van aanklagers en een onderzoekscommissie. Bij 42 sportorganisaties (40 organisaties in november 2019) is de aanklager opgenomen in de statuten, wat betekent dat het ISR tuchtzaken voor deze bonden behandelt (op het betreffende type tuchtrecht waarvoor de bond is aangesloten). Deze -maar ook alle niet aangesloten sportbonden- kunnen ook allen gebruik maken van de onderzoekscommissie. Het ISR heeft in 2019 voor vier bonden die de aanklager niet in de statuten hebben opgenomen, een onderzoek uitgevoerd. De onderzoekers rapporteren in dat geval aan het bondsbestuur, welke dan besluit over een vervolg.

Het Instituut voor Sportrechtspraak ziet dat het aantal meldingen van integriteitskwesties toeneemt. In 2019 en 2020 samen (t/m 31 maart) werden 69 meldingen door de aanklager ontvangen en beoordeeld. De aard van deze zaken betrof een keer matchfixing, zeven keer doping en 61 keer seksuele intimidatie. In 2019 en 2020 samen (t/m 31 maart) heeft de aanklager in 48 gevallen de meldingen nader laten onderzoeken door de onderzoekscommissies van het ISR. Hiervan zijn in 2020 dertien zaken in behandeling genomen (10 SI en 3 doping).

De aanklager heeft in een aantal gevallen de zaak zelf kunnen afdoen (via een schikking of sepot). Daarmee zijn ook de tuchtcommissies meer ontlast. Het ISR behandelde in 2018 30 tuchtzaken, in 2019 waren dat er 24. Door het grote aantal meldingen bij de aanklager van het ISR neemt de druk op de organisatie als geheel wel toe.

De belangrijkste andere activiteiten van het ISR:

- Verzamelen en ontsluiten van kennis over sportrecht aan de sector. Door de aanwezige kennis bij het ISR over tuchtrecht, -onderzoek en de inbedding van dit onderwerp in het integriteitsbeleid van de sportbonden, weet men het ISR in toenemende mate te vinden. De loketfunctie die het ISR hiertoe heeft ingericht wordt vanwege de beperkte beschikbaarheid niet actief gepromoot, maar zit aan de maximum capaciteit in relatie tot de subsidie die het ISR hiervoor ontvangt²¹.
- Bijscholing voor tuchtrechters, aanklagers en onderzoekers. Het ISR benadert bonden in samenwerking met NOC*NSF. Daarnaast zoekt ISR ook steeds vaker de samenwerking met andere organisaties, zoals politie, Openbaar Ministerie en het Centrum voor Veilige Sport Nederland. In 2019 zijn twee bijeenkomsten voor tuchtrechters georganiseerd met een grote opkomst van 75 deelnemers. Een bijeenkomst voor tuchtrechters gepland in het voorjaar van 2020 heeft vanwege het Covid19 virus geen doorgang kunnen vinden. In januari 2020 is wel een bijeenkomst voor onderzoekers gehouden, waar ongeveer 20 onderzoekers aanwezig waren.
- Eind 2019 heeft consultancy bureau Berenschot een onderzoek uitgevoerd naar versterking en professionalisering van het ISR. In 2020 is het ISR aan de slag met de resultaten en adviezen uit dat onderzoek, die met name betrekking hebben op de inrichting van de werkorganisatie.

Overige speerpunten voor 2020 zijn het vergroten van de communicatie en zichtbaarheid. Er wordt bijvoorbeeld aan gewerkt met een nieuwe website, nieuwsbrieven en het verduidelijken van de werkwijze en procedures bij de aangesloten bonden om op die manier de toepassing van het tuchtrecht in de sport verder te optimaliseren.

B6.6 Stichting De Stille Verbroken

Stichting de Stille Verbroken is een organisatie die zich inzet om primair (seksueel) misbruik, maar ook intimidatie tegen te gaan. Sinds november 2019 ontvangt de stichting projectsubsidie om de organisatie te versterken. De activiteiten richten zich primair op twee onderdelen:

1. De realisatie van een lotgenotenplatform ‘Sporters helpen sporters’

Doel

Het doel is een onafhankelijk en laagdrempelig (digitaal) platform op de richten voor slachtoffers van seksueel misbruik en andere vormen van grensoverschrijdend gedrag in de sport. Het platform richt zich primair op het bijstaan van slachtoffers. Naast het digitale platform stelt de stichting zich ten doel jaarlijks gemiddeld zeven lotgenotenbijeenkomsten te organiseren, waarin ondersteuning van en interactie tussen slachtoffers centraal staat.

Voortgang

Een belangrijk uitgangspunt voor de stichting is om als onafhankelijk orgaan ‘buiten’ de sport te staan, juist vanwege het feit dat de sportwereld een relatief gesloten wereld is die ook onveiligheden met zich meebrengt. Om die reden is de stichting een samenwerking aangegaan met Slachtofferhulp Nederland. De stichting is een eerste aanspreekpunt, en kan indien nodig doorverwijzen naar Slachtofferhulp NL. Waar Centrum Veilige Sport Nederland (CVSN), als resultaat van de aanbevelingen Commissie De Vries, fungeert als formeel meldpunt en sparringpartner voor de sport, positioneert de stichting zich daarnaast als onafhankelijk en laagdrempelig luisterend oor, dus niet als formeel meldpunt. Het platform heeft hiermee een aanvullende functie op CVSN, waarmee ook samenwerking plaatsvindt en doorverwijzing mogelijk is.

²¹ Zie voor meer informatie over algemene richtlijnen en documenten, de website van het ISR: <https://www.isr.nl>.

De website van het lotgenotenplatform is in de eerste maanden van 2020 afgerond en zou op 6 april gelanceerd worden op een grote bijeenkomst met sportorganisaties. Dit is uitgesteld. De stichting zoekt naar een nieuw moment, waarbij van belang is dat het moment passend is in de huidige situatie en dat er voldoende aandacht wordt gegeneerd. De stichting creëert een netwerk van partijen, zoals andere platforms, sportorganisaties en bijvoorbeeld tv-programma's, om mee samen te werken en zo de bekendheid van het platform te vergroten, iets wat volgens de stichting van groot belang is voor de werking van het platform.

In de beginperiode van de projectsubsidie is al een aantal lotgenotenbijeenkomsten georganiseerd, waaronder een bijeenkomst in samenwerking met Slachtofferhulp Nederland, waar zes lotgenoten aanwezig waren. De ervaringen en tips uit deze bijeenkomsten neemt de stichting mee in de doorontwikkeling van het platform, zoals de tip dat het belangrijk is om lotgenoten zelf de regie te laten behouden.

2. Creëren van bewustwording van grensoverschrijdend gedrag in de (top)sport

Doel

De stichting wil bewustwording voor het onderwerp creëren door te starten met het bezoeken van eredivisieclubs en het organiseren van themabijeenkomsten bij clubs, in samenwerking met de KNVB. Het doel is binnen drie jaar in samenwerking met de KNVB alle eredivisieclubs te bezoeken. Een serie bij een club bestaat uit drie bijeenkomsten, waarin aandacht wordt besteed aan informeren en vergroten bewustwording bij bestuurders, begeleiders en trainers, aan bewustwording bij jeugdleden, en aan het ophalen van ervaringen en informatie bij bestuurders, begeleiders en trainers over de ondernomen acties.

Naast deze gerichte bijeenkomsten wil de stichting ook bredere bewustwording in de sport bevorderen, voornamelijk door in samenwerking met andere organisaties bewustwordingsbijeenkomsten te organiseren, aan te haken bij relevante evenementen en door middel van media-optredens bekendheid te creëren.

Voortgang

Bij De Graafschap is in november 2019 een eerste bijeenkomst gehouden waar 69 aanwezigen waren, waaronder vertrouwenscontactpersonen, bestuurders en de doelgroep. Bijeenkomsten bij de clubs Groningen, FC Emmen en FC Twente staan gepland voor september 2020.

Daarnaast had de stichting plannen om bij meerdere bijeenkomsten en evenementen aan te haken, zoals optredens in theaters en rondom sportwedstrijden (EK voetbal in Amsterdam). Door de huidige maatregelen zijn veel daarvan uitgesteld of geannuleerd. In Gelderland is in het nieuwe Gelders Sportakkoord aandacht voor het thema veilig sporten. De stichting gaat in overleg met de Gelderse Sportfederatie kijken welke samenwerking hier mogelijk is, bijvoorbeeld rondom de Invictus Games.

De stichting heeft in de projectperiode tot slot al verschillende mediaoptredens verzorgd:

- optreden in De Ochtendshow To Go van AD.nl (november 2019);
- artikel in Trouw (november 2019);
- artikel in Telegraaf (december 2019);
- artikel op online platform Allesoversport.nl²² (februari 2020);
- artikel in magazine Helden (april 2020).

²² Zie ook: <https://www.allesoversport.nl/artikel/stichting-werkt-aan-online-platform-over-seksueel-misbruik-in-de-sport/>.

B6.7 Trainingen Sport en Gedrag – Stichting Halt

Halt heeft een subsidieaanvraag ingediend voor de periode 1 juli 2019 tot en met 31 december 2020, voor (de uitvoering en verbreding van) de training Sport en Gedrag. De training wordt gegeven aan jonge spelers die via het tuchtrecht zijn gestraft. Door het volgen van de training, kan een deel van de straf in een voorwaardelijke straf worden omgezet. De training wordt aangeboden in een lichte variant (Sport en Gedrag I, voor kortere schorsingen) en een zware variant (Sport en Gedrag II, voor zwaardere schorsingen). De trainingen worden gegeven door gediplomeerde trainers van Halt. De projectactiviteiten hebben betrekking op de uitvoering en verbreding van de training. Voor beide onderdelen wordt hieronder de stand van zaken in de projectactiviteiten per 1 maart 2020 beschreven.

1. Uitvoering van trainingen Sport en Gedrag

Projectplan en doelstellingen

Dit betreft voortzetting van het uitvoeren van de trainingen die sinds het seizoen 2014-2015 gegeven worden, via het tuchtrecht van de KNVB²³. Het verwacht aantal gegeven trainingen voor de periode 1 juli 2019 t/m 31 december 2020 is in totaal 415, waarvan 139 in 2019. Aanvullend op de reguliere uitvoering van de training, wordt gewerkt aan het verfijnen van de monitoring. De doelstelling is om de registratie door de KNVB en Halt op elkaar af te stemmen en deze procedure vast te leggen, en om tweemaal per jaar een audit uit te voeren.

Voortgang

In het kalenderjaar 2019 zijn er 202 trainingen Sport en Gedrag I en 74 trainingen Sport en Gedrag II uitgevoerd voor de KNVB, een deel van deze trainingen (namelijk die zijn doorverwezen na 1 juli 2019) vallen onder de projectsubsidie van VWS. Door de corona-maatregelen liggen de verwijzingen naar de training per 1 maart 2020 stil. In het voorjaar van 2020 is een eerste audit gehouden met betrekking tot de verwijzingen, administratie en registratie van de trainingen Sport en Gedrag die Halt voor de KNVB uitvoert. Over de audit is nog geen uitkomst te melden, omdat nog één auditgesprek gepland staat. Tot slot is de training Sport en Gedrag I in december 2019 beoordeeld door de Erkenningscommissie Justitiële Interventies²⁴. De commissie heeft de interventie onder voorbehoud erkend als ‘Goed onderbouwd’. In mei 2020 wordt de definitieve erkenning aangevraagd. In een eerder stadium is de training Sport en Gedrag II als goed onderbouwd gekwalificeerd door het Nederlands Jeugdinstituut.

2. Verbreding van de training Sport en Gedrag naar andere sporten

Projectplan en doelstellingen

De verbreding van de huidige training Sport en Gedrag naar andere sporten is een logische stap, maar vergt wel verschillende acties. Halt wil de verbreding vormgeven door middel van vier fasen: 1) verkenningsfase bij sportbonden, 2) advisering van sportbonden, 3) overlegfase over implementatie en opstellen van procedures en 4) voorbereiden pilots en eventuele start van pilots.

²³ Vanaf 2017 is de training in het VSK (Veilig Sportklimaat)- programma opgenomen. In deze periode is de training inhoudelijk doorontwikkeld door Halt. In 2017 deed DSP Groep een evaluatieonderzoek naar de training waarin wordt geconstateerd dat ‘de trainingen een aanzienlijk maatschappelijk effect sorteren’ (Deelen & Duijvestein, 2017). Bureau Halt is daarnaast in 2019 gestart met een traject met het Nederlands Jeugdinstituut (NJI), gericht op het opnemen van de training Sport en Gedrag in de databank Effectieve Jeugdinterventies: <https://www.nji.nl/nl/Databank/Databank-Effectieve-Jeugdinterventies>.

²⁴ De commissie erkent een interventie onder voorbehoud, wanneer zij deze interventie in principe voldoende vindt om te erkennen, maar sommige onderdelen niet duidelijk zijn, er op onderdelen informatie ontbreekt of nadere toelichting nodig is. De commissie geeft daarbij concreet aan op welke punten zij om opheldering vraagt en welke noodzakelijke aanpassingen gedaan moeten worden.

Voortgang

Verkenning- en oriëntatiefase

Halt heeft gekozen voor een apart traject per bond en niet voor een gezamenlijk traject met meerdere bonden tegelijk, omdat iedere bond andere werkwijzen en een ander tempo heeft. In de periode medio november 2019 - 1 maart 2020 heeft Halt de verkenning met bonden voortgezet. Met drie bonden zijn eerste contacten geweest, waarvan met één bond binnenkort vervolgspraken plaatsvinden. Daarnaast is Halt met één bond in overleg over invoering van de training in het tuchtrecht en is één bond in het voorjaar van 2020 bezig met het voorleggen van een bredere aanpassing van het tuchtrecht, waaronder de training. Tot slot hebben eerdere contacten met één bond niet geleid tot het opnemen van de training in het tuchtrecht. Die bond gaf aan dat vergaand wangedrag onder jeugdspelers heel weinig plaatsvindt, en daarom geen behoefte te hebben aan de interventietraining.

Implementatiefase en pilots

Een onderdeel van de verbreding is dat wordt gewerkt aan het opnemen van de training in de reglementen van de ISR (Instituut voor Sportrechtspraak), waar veel (waaronder veel kleine) bonden bij zijn aangesloten en onlangs ook de KNVB. In het voorjaar van 2020 wordt met het ISR besproken hoe de implementatie van de trainingen in het tuchtrecht vorm krijgt en hoe de communicatie richting betrokken partijen gaat verlopen. Het ISR werkt momenteel aan het reglement voor algemeen tuchtrecht, waarin ook de trainingen Sport en Gedrag worden opgenomen.

De hockeybond is klaar om te starten met de pilot. Tot nu toe hebben zich nog geen tuchtzaken voorgedaan die zich leenden voor verwijzing naar de trainingen. In overleg met de hockeybond is besloten dat niet alleen de aanklager, maar ook de tuchtcommissie zaken kan doorverwijzen voor de trainingen. De verwachting is dat dit tot verwijzingen gaat leiden wanneer de hockeycompetities weer starten.

Tot slot is met de KNVB een pilot voor elftalinterventies voorbereid voor tuchtzaken die betrekking hebben op een geheel elftal. De verwachting is dat hiervoor verwijzingen komen wanneer de voetbalcompetities weer starten.

B6.8 Vechtsport Autoriteit

Vanuit het project regulering Full Contact Vechtsport is op 1 juli 2017 de Vechtsport Autoriteit ontstaan. De autoriteit fungeert als toezichthoudend orgaan (voor kickboksen, thaiboksen en MMA) en wil daarmee bijdragen aan de gezondheid en veiligheid van de vechtsporters, de veiligheid en toegankelijkheid van vechtsportevenementen, de kwaliteit en erkenning van belangrijke stakeholders in de sector (zoals trainers/coaches of juryleden) en veilige en goed functionerende vechtsportaanbieders. Het feit dat vechtsport steeds populairder is, en in steeds bredere kringen wordt beoefend, maakt deze activiteiten nog belangrijker. De Vechtsport Autoriteit ontvangt subsidie voor projectactiviteiten in de periode 2017-2020.

De belangrijkste activiteiten die de autoriteit in 2020 uitvoert, zijn²⁵:

1. Beheer en toepassing van de richtlijn voor vechtsportevenementen (auditing)

De Vechtsport Autoriteit heeft in het najaar van 2017 de richtlijn voor vechtsportevenementen ontwikkeld, met daarin een checklist van zes belangrijkste onderdelen voor evenementen²⁶. De autoriteit houdt hierop toezicht met een auditteam. Dit is een poule van vrijwilligers die is gegroeid van acht vrijwilligers in 2017 naar 30 vrijwilligers in 2020, waaronder inmiddels ook zes vrouwen. Het zijn vaak mensen afkomstig uit politie- of handhavingswerk met affiniteit voor de vechtsport, maar de autoriteit kijkt bij de selectie van vrijwilligers naar hun onafhankelijkheid. Via cursusdagen worden de vrijwilligers opgeleid.

De leden van het auditteam bezoeken in tweetallen een vechtsportevenement en voeren met behulp van een handboek en digitale checklist de audit uit. Ze kijken naar de financiële transparantie, openbare orde en veiligheid, gezondheid sporters, Fair Play, Good Governance en sociaal pedagogisch klimaat. Per jaar worden gemiddeld 30 audits steekproefsgewijs uitgevoerd, van de in totaal 250 tot 300 vechtsportevenementen per jaar. In 2017 en 2018 ging dat altijd aangekondigd en in 2019 is de autoriteit gestart met onaangekondigde audits. In 2020 wordt gestart met mystery guest audits, waarbij de vrijwilligers zichzelf niet bekend maken, om te kijken of organisatoren zich anders gaan gedragen als ze niet op de hoogte zijn van de aanwezigheid van het auditteam. Na een audit wordt een rapport gemaakt en indien nodig wordt contact opgenomen met de organisatie en de gemeente. De organisatie heeft dan mogelijk tot uitleg en de partijen kunnen dan in overleg over verbeterpunten. In het uiterste geval kan in overleg met de gemeente een licentie voor een evenement worden ingetrokken.

De meeste organisatoren reageren positief op de audits. De Vechtsport Autoriteit probeert duidelijk te maken dat ze niet als komen om te straffen, maar om de kwaliteit van de evenementen te verbeteren. Enkele organisatoren zijn niet blij met de audits. De autoriteit geeft aan dat dit vaak de organisatoren zijn waarbij uit de audit flinke verbeterpunten blijken.

Het onderdeel financiële transparantie blijkt over het algemeen het grootste verbeterpunt bij vechtsportevenementen. De autoriteit geeft aan dat het in de meeste gevallen niet om onwil gaat, maar dat vooral een professionele verbeterslag nodig is. De autoriteit wil gaan inzetten op ondersteuning op dit thema, bijvoorbeeld door handvatten te bieden voor het werken met begrotingen en girale geldstromen.

2. Keurmerk vechtsportscholen

De Vechtsport Autoriteit heeft ook de ambitie de kwaliteit van de vechtsportscholen beter te monitoren en heeft hiervoor een keurmerk ontwikkeld. 500 vechtsportscholen hebben via enquêtes input gegeven over waar een vechtsportschool aan zou moeten voldoen. Op basis hiervan is een lijst van 25 vereisten opgesteld, die betrekking hebben op de thema's locatie en materialen, gezondheid, sporttechnisch kader, gedragsregels en omgangsnormen en grensoverschrijdend gedrag (aanpak en sancties). Vechtsportscholen kunnen na de lancering een digitale aanvraag voor het keurmerk doen en moeten

²⁵ In eerder stadium heeft de Vechtsport Autoriteit ter verbetering van de veiligheid en de kwaliteit van de vechtsportsector al een aantal maatregelen ingevoerd: Het invoeren van een leeftijdsgrens voor wedstrijddeelname voor trappen en stoten naar het hoofd bij de jeugd (november 2017). Het invoeren van één uniform digitaal wedstrijdboekje ter bevordering van alle full contact vechtsporters: het fightpassport (december 2018). Eén licentiesysteem voor promotors, trainers, coaches, juryleden, scheidsrechters en ringartsen (december 2018).

²⁶ Zie voor meer informatie over de richtlijn vechtsportevenementen: <https://www.vechtsportautoriteit.nl/uploads/Jaarverslag%202017-2018%20VA.pdf>.

daarvoor digitaal materiaal aanleveren. Aanvullend komt een controleur bij de sportschool kijken, hierbij kan ook gebruik worden gemaakt van de vrijwilligers van het auditteam.

De lancering van het keurmerk stond gepland voor september 2020, en wordt afhankelijk van de ontwikkelingen rond de coronacrisis uitgesteld. In de eerste fase is het aanvragen van het keurmerk vrijwillig en op termijn wordt dit verplicht. Het wordt gestimuleerd door de autoriteit, die daarbij ook de hulp van bijvoorbeeld VSG inzet om gemeenten de adviseren de sportscholen in hun gemeenten te stimuleren het keurmerk aan te vragen.

Zelfregulering

Het doel van de Vechtsport Autoriteit is door regulering de vechtsportsector te versterken. Het uitvoeren van de audits bij evenementen en de ontwikkeling van het kwaliteitskeurmerk voor vechtsportscholen dragen hier aan bij. De autoriteit hoopt dat de sector steeds meer zelfregulerend wordt, zodat van de autoriteit minder handhaving nodig is. Een knelpunt hierbij is dat de vechtsportsector zelfregulering niet gewend is, en altijd sterk naar binnen gekeerd is geweest. Bij steeds meer organisatoren en sportscholen ziet de autoriteit het besef ontstaan dat kwaliteitsverbetering noodzakelijk is, maar nog niet overal. Het kan volgens de autoriteit nog een aantal jaren duren voordat dit is bereikt. Tot die tijd ziet de autoriteit handhaving vanuit de Vechtsport Autoriteit als noodzakelijk.

Mulier Instituut | Sportonderzoek voor beleid en samenleving
Herculesplein 269 | 3584 AA Utrecht | Postbus 85445 | 3508 AK Utrecht
T +31 (0)30 721 02 20 | info@mulierinstituut.nl | www.mulierinstituut.nl